HYVÄKSI HAVAITTU USKO

(Time Tested Faith)
58-0530 · New York, New York, USA, 30.5.1958

1 Kiitoksia oikein paljon. Istukaa vain. Sydämelleni tekee niin hyvää olla taas New Yorkissa tänä iltana. New Yorkiin tuleminen aina sykähdyttää minua. Minä pidän kaikista osavaltioista, mutta New Yorkissa on jotain, joka tuntuu kiehtovan minua ja ihmiset ja heidän vieraanvaraisuutensa. Kun olen etelästä, sanoisin, että ihmisten pitäisi tulla tänne pohjoiseen kokeakseen todellista vieraanvaraisuutta. Tulkaa pohjoiseen!

Minä haluan nyt käyttää aikaa kiittääkseni herra Lloyd Sweetiä ja kaikkia niitä, jotka ovat tekemisissä Harvest Evangelism-järjestön kanssa, heidän hyväsydämisyydestään sponsoroida meitä koko tämän Uuden Englannin kampanjan ajan. Ja, me olemme todella kiitollisia kaikesta, mitä he ovat tehneet ja luotamme siihen, että taivaan hyvä Herra tulee vuodattamaan siunauksensa tämän sielujen näkemän vaivan ylle, ja lähettää sielujen sadon Jumalan valtakuntaan, näiden heidän ponnistustensa takia.

2 Ja, minä haluan kiittää näitä saarnaajia, tänä iltana, täällä New Yorkin kaupungissa. Kun tulin lavalle, ja penkeillä istui riveittäin sananpalvelijoita – yhteistyötä tekeviä saarnaajia. Kiitos teille, veljeni, kun jätitte oman seurakuntanne ja tulitte tänne auttamaan järjestämään tätä suurta kampanjaa. Minä arvostan todella sitä ja luotan, että Jumala tulee siunaamaan runsaasti teitä kaikin tavoin teidän palvelustehtävässänne. Toivon joskus – olen aina odottanut sellaista hetkeä, että me voisimme pitää kunnon kokoussarjan New Yorkissa, ja todella, että täyden evankeliumin ihmiset kokoontuisivat yhteen, kuten baptistit tekevät, Billy Grahamin kanssa ja pitää ihmisten kanssa kunnon joukkokokouksia, espanjankieliset ja kaikki yhdessä. No, senhän me voimme tehdä ja Jumala tulee antamaan siunausten vuotaa meidän yllemme, olen siitä varma, jos me vain teemme sen.

3 Ja siis, minä olen todellakin kiitollinen tästä illasta. Olen väsynyt; olen saarnannut ja pitänyt parantamiskokouksia melkein joka päivä ja ilta – ei joka päivä, mutta, joka ilta ja joinakin päivinä, lähdöstäni saakka. Nyt olen ollut liikkeellä melkein pisimpään kuin koskaan olen kerral-

laan ollut, ja olen todella väsynyt. Ääni hiukan käheänä, mutta sydän todella onnellisena voin raportoida teille, että meidän Herramme hyväksi on suuria asioita saatu aikaan näissä Uuden Englannin osavaltioissa.

Minun pitää vähän antaa näkökulmaa, mikäli te, veljet, ette vielä ole puhuneet siitä. Olin yhdessä kokouksessa tässä eräänä iltana, kun eräs rouva kuoli, hän istui minun vasemmalla puolellani. Ja lääkäri meni siihen ja yritti löytää pulssin, mutta sitä ei tuntunut. Näimme, kuinka suuri Pyhä Henki kääntyi, ja mainitsi tuon naisen nimen ja herätti hänet kuolleista… ja se tapahtui Hartfordissa, Connecticutissa; ja sen semmoisia asioita Hän on tehnyt.

4 Sitten, se oli Burlingtonissa, New Hampshiressa, oli eräs rouva – siis se oli yksi näistä tapauksista; hän istui taaempana, ja tuo kallis sielu ei onnistunut saamaan rukouskorttia ja siten päästä jonoon, niin hän vain painoi nöyränä päänsä ja alkoi rukoilla. Uskoakseni hän oli epileptikko; ja Herra Jeesus Kristus, armossaan, meni siihen, ja kertoi hänelle, että hän oli parantunut siitä epilepsiasta; ja Hän sanoi hänelle, että hänen aviomiehensä oli hylättynä jossain sairaalassa, ja että hänellä oli jokin sairaus jota lääkärit eivät pysty parantamaan; mitään ei ollut tehtävissä ja he olivat jo luovuttaneet, mutta Hän sanoi: ”Älä huoli, sillä näin sanoo Herra, mies on juuri parantunut.” Ja epilepsia lähti naisesta välittömästi, ja kun hän pääsi kotiin seuraavana aamuna, hänen miehensä soitti hänelle; lääkärit olivat tehneet lopputarkastuksen, eikä merkkiäkään [sairaudesta] enää löytynyt. Hän oli matkalla kotiin, todella riemumielin.

Oi, meillä on niin ihana Isä, eikö olekin? Hän on tosi hyvä ja me rakastamme häntä todella paljon.

5 Ja siis, on niin hyvä olla täällä tänä iltana, ja koko tämä hieno yhteenkuuluvuus, ja olen… Minun pitää tavata joitakin näitä ystäviämme: kapteeni Julius Stadsklev, ja Mohamedin autiomaasta – siis, Mojaven autiomaasta saakka, Kaliforniasta. Hän on sotilaspappi, ja oli minun kanssani Afrikassa, josta hän kirjoitti kirjan; ja hän on täällä jossain tänä iltana. Ja sitten, täällä on myös, pastori Boze Chicagosta, Philadelphiaseurakunnasta, ja niin monia hyviä ystäviä.

Ja, mahtaakohan neiti Isaacson olla täällä tänä iltana? Hän oli täällä viime kerralla; minun piti vilkuttaa hänelle, kun hän lähti puhujanlavalta. Hän oli minun äänenäni Suomessa; enkä minä tiedä, olisikohan hän… Oletteko te täällä, rouva Isaacson? Nostakaa kätenne, jos olette.

Hän poistui lavalta, viimeisenä iltana, viime kerralla ollessani täällä, eikä minulla ollut mahdollisuutta tavata häntä; ja, hän on suloinen ihminen.

Ja, herra Cox juuri soitti minulle Indianaan, hän on Hammondin läheltä, hän on täällä tänä iltana; ja me olemme iloisia kaikista teistä, todella iloisia tästä meidän yhteisestä hetkestämme täällä, ja Jumala teitä siunatkoon!

6 Ja Billy kertoi minulle, kun tulin äsken ulos, hän sanoi: "Isä, ihmiset ovat keränneet uhrin sinulle tänä iltana." Siis, minä en toivonut sellaista, ystävät mutta, jos te olette tehneet sen, se on jo… Minä en voi antaa sitä takaisin nyt, koska en tiedä, miten sen voi antaa takaisin, mutta kiitos todella kovasti; ja minä vakuutan teille, että Jumalan armon avulla, minä tulen käyttämään joka sentin parhaan kykyni mukaan, Jumalan valtakunnan hyväksi. Suuret kiitokset! Ja minä luotan siihen, että Jumala tulee maksamaan teille sen takaisin joka hippua myöten satakertaisesti.

Ja siis, kun me lähdemme täältä, me olemme matkalla; ensi sunnuntaina, ei tänä tulevana sunnuntaina, vaan sitä seuraavana sunnuntaina, olemme Dallasissa, Texasissa, suuressa konventissa. Sitten, sieltä me menemme pohjois-, tai Etelä-Carolinaan, Greenvilleen, Etelä-Carolinaan, Yhteiskristillisen sananpalvelijayhdistyksen kokouksiin [IMA].

Ja sieltä lähdemme Green Pinesiin, Pohjois-Carolinaan, baptistien kokouksiin; ja sieltä taas takaisin tänne Philadelphiaan, Täyden evankeliumin liikemiesten kokouksiin, ja meitä heitellään sinne tänne, ja me teemme, minkä voimme, koska me uskomme, että Herra tulee pian, ja me haluamme tehdä kaikkemme niin kauan, kuin päivänvaloa on, ja me voimme työskennellä.

Ja arvostukseni osoitukseksi kaikesta siitä, jokaisesta hitusestakin, mitä on tehty, minä ylistän Jumalaa, joka on tehnyt mahdolliseksi sen, että näitä asioita on mahdollista tehdä.

7 Siis, ennen kuin me luemme hänen sanaansa, painetaanpa päämme ja puhutaan hänelle hetkinen.

Siunattu Herra, ajatellessani sinun hyvyyttäsi ja niitä sieluja, jotka ovat pelastuneet näiden muutamien päivien aikana, ja näitä tuhansia, jotka ovat tulleet kokoukseen ja auttaneet, minä aivan unohdin olevani väsynyt. Ja sitten, ollessani täällä tänä iltana, ja tuntiessani sinun Henkesi liikkuvan näissä ihmisissä, niin minä tiedän, että he ovat sinun rakkaitasi, verellä pestyä kansaa. Ja minä kiitän sinua heistä jokaisesta; ja minä

rukoilisin, Jumala, tänä iltana, että sinä todella tekisit meille jotain erityistä. Me istumme täällä suuren odotuksen vallassa; me odotamme ja kaipaamme sitä hetkeä, kun verhot vedetään syrjään, ja me näemme Hänet.

8 Ja kuinka me rakastammekaan häntä, ja rakastamme langeta kasvoillemme ja vain koskettaa hänen jalkojaan, sillä me rakastamme häntä. Ja isä, minä rukoilen, että sinä siunaisit jokaista ihmistä täällä ja jokaista saarnaajaa, jokaista paimenta, evankelistaa, lähetyssaarnaajaa, ketä tahansa. Suo, että heidän seurakuntansa menestyisi ja heidän työnsä Jumalan hyväksi kasvaisi niin, että monet sielut pelastuisivat; ja että tänä iltana tapahtuisi jotain, mikä auttaisi meitä saamaan uuden otteen, ja aloittamaan taas alusta. Suo se, Isä.

Nyt me olemme avanneet sinun Raamattusi, ja siis, selitä sitä meille, Isä. Voikoot Pyhä Henki puhua meille sellaisella tavalla, tänä iltana, että kun me lähdemme täältä eri paikkoihin, me voisimme sanoa, kuten nuo, jotka tulivat Emmauksen tietä: ”Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti kirjoituksia?” Me pyydämme tätä Jeesuksen, sinun Poikasi nimessä, aamen.

9 Minä haluaisin lukea, kun kokous on jo vähän niin kuin meneillään nyt… en käytä kovin paljon aikaa – meidän pitää vielä ajaa melkein 1000 mailin päähän täältä; ja minä haluan lukea Markuksen evankeliumista, 12:nnesta luvusta – Markuksen 11:nnestä luvusta, pikemminkin, ja 22:nnen jakeen.

> *Jeesus vastasi: ”uskokaa Jumalaan.” [KR38: ”pitäkää usko Jumalaan.”]*

Tämä pieni sana ”usko” – uskokaa Jumalaan… ja aiheenani, minä haluan käyttää tätä: Hyväksi havaittu usko, näitä 3:a sanaa. *Hyväksi havaittu usko.* Ne ovat vain kolme sanaa, mutta voi, mitä ne tarkoittavatkaan!

10 Ja, Vanhassa testamentissa on kerrottu, että Vanhan testamentin usko oli samanlainen kuin Uudenkin testamentin; niin moni ihminen kompastuu tuohon käsitteeseen ”usko”, mutta uskominen on hyvin yksinkertaista.

Esimerkiksi, sinä et voi lähteä paikaltasi; vaikka kykenetkin tulemaan ja istuutumaan, niin sinä et pysty liikkumaan paikaltasi, ellei sinulla ole uskoa tehdä sitä. Sinä et pysty panemaan hattua takaisin päähäsi, jos sinulla ei ole uskoa tehdä sitä; etkä sinä voi vetää henkeä, ellet sinä

uskoisi pystyväsi siihen.

Usko on jotain niin jokapäiväistä, että jos me tarkastelemme sitä kuin jotain vähän epätavallista, me menemme kaukaa sen ohi – yrittäessämme löytää sen, mikä onkin aivan meidän vieressämme.

11 Siis, Vanhassa testamentissa, kun verta oli käytetty – oven kamanaan, minulle on kerrottu, että siihen käytettiin iisoppia, joka oli kastettu vereen, ja sitä siveltiin oveen. Iisoppi on aivan yleinen kasvi; ja siksi juuri sitä käytettiin – iisoppia, jotain, jota sai mistä tahansa, ja siitä saatiin tehtyä se kimppu.

Ja kuinka asianmukaista, tänä iltana, on rinnastaa iisoppi uskoon. Te sivelette verta uskolla; miten veri suojaa meitä, uskon, kautta, tavallisen uskon kautta.

No, saatatte sanoa: ”Mutta uskominen ihmeisiin ja parantumiseen, on eri tyyppistä uskoa.”

Ei, kyllä se on samaa uskoa; on vain yhdenlaista uskoa. Ja kaikki hyvät asiat, ja kaikki asiat, joita on olemassa, ovat alkuperäisiä.

12 Kaikki paha on vääristynyttä oikeaa. Sairaus on vääristynyttä terveyttä; ja kaikki paha on vääristynyttä hyvää. Se, joka teki tuon vääristelyn, on Saatana; ja Jeesus kuoli siksi, että hän voisi antaa meille voiman, veren kautta, korjata väärät asiat; palauttaa syntiset pelastukseen, muuttaa sairaudet taas terveydeksi, vääryyden vanhurskaudeksi. Näettekö, se on aivan yksinkertaista.

Ja monta kertaa, me menemme tuon asian ohi, etsiessämme: ”Tavoittaisinpa – kunpa vain pystyisin tekemään tämän…” Kyllä sinä pystyisit, jos et hermoilisi niin kovasti.

13 Minä kuulin tohtori Vaylelta, juuri kun olin lähdössä, että minun palvelustehtäväni on muuttumassa … oi, minä olen niin onnellinen; en… Se ei tarkoita, että tulisin lähtemään – kyllä minä jään. Aina… mutta se tulee olemaan jotain suurempaa.

Eilisiltana, kun me olimme poistumassa rakennuksesta, sen jälkeen, kun se pikkulapsi oli häirinnyt niin kovasti, aivan seonnut, eikä äiti ei edes pystynyt pidättelemään häntä rakennuksen sisällä; se vain potki ja kiljui ja raivosi kamalasti; ja äiti vei hänet ulos, ja minä saatoin vielä kuulla sen pitkälle aulaan asti. Ja sitten sen jälkeen… Herra teki suuria asioita. Matkalla ulos, tuo pikkuäiti piteli tuota mielisairasta lapsiparkaa; sen pikkuiset silmät pullistuivat melkein poskille, ja pieni suu aivan

väärällään, ja lapsi potki ja kiljui. Ja kun minä tulin paikalle, se sai raivokohtauksen, mutta tuo siunattu ”jokin”, Pyhän Hengen läsnäolo… minä sanoin tohtori Vaylelle ja Billylle, joka oli viemässä minua ulos, sanoin: ”Tässä ’se uusi’ tulee”, ja otin tuota pikkuvesseliä käsivarresta kiinni ja sanoin: ”Rakas Jumala, anna hänen tulla normaaliksi.” Ja se lopetti, katsoi minua ja hymyili, ja äiti koppasi sen mukaansa ja lähti rakennuksesta.

14 Tässä meidän raamatunpaikassamme, tänä iltana, edeltävissä luvuissa, Jeesus oli sanonut eräälle puulle: ”Älköön sinussa kasvako yhtään hedelmää, älköönkä kukaan syökö sinusta.” Sitten sen jakeen jälkeen hän sanoi: ”Jos te sanotte tälle vuorelle: ’siirry’…”, ei että ”Jos *minä* sanon, vaan, jos *te* sanotte tälle vuorelle: ’siirry’…”

Siis, me tiedämme, että ihminen ei voi siirtää vuorta vain puhumalla sille. Jumaluus on ainoa, mikä voi tehdä sellaista. Siispä, jos tuo vuori on edessämme, ja meidän tavoitteemme on oikea, ja meidän motiivimme on oikea, silloin se, joka puhuu, emme ole me, se on jumaluus. Silloin sen on siirryttävä.

Minä uskon todella, että seurakunta on yhden suurimmista vuodatuksista partaalla, mitä sillä on tänä ajanjaksona ollut. Niin minä uskon. Minä en voi sanoa, että Jumala on sen minulle kertonut, mutta se on jokin minun sisälläni, joka on saamassa otteen jostakin, jollaista minä en ole eläissäni vielä tähän mennessä nähnyt.

Ja miten valtavaa on tietää, juuri ennen Herran tulemusta, että näitä asioita tapahtuu.

15 Siis, usko on niin yksinkertainen. Sana sanoo: ”Usko on niiden asioiden, joita toivotaan, totena pitämistä, vakaumus asioista, jotka eivät näy.”

Siis, usko ei ole uskomus; se on jotakin, jonka sinä itse asiassa omistat, aivan tähän tapaan: jos minulla olisi… jos minulla olisi nälkä, ja sinä tulisit minun luokseni ja minä sanoisin: ”minulla on nälkä.”

Sinä sanoisit: ”Mikä pelastaisi henkesi?”

Minä: ”Leipä.”

Ja sinä menisit taskullesi ja ottaisit esiin 25-senttisen ja antaisit sen minulle ja sanoisit: ”Tässä, herra Branham, sinun ei tarvitse nähdä nälkää.”

No, minulla ei vielä olisi leipää, mutta minulla olisi voima hankkia leipää. Siis, minä saattaisin olla mailin päässä leivästä, mutta minä voi-

sin olla yhtä iloinen tuo lantti kädessäni, kuin voisin olla leipä kädessäni, koska minulla olisi voima ostaa leipää.

Ja kun, usko on ankkuroitu loppuun saatettuun työhön, niin sinä jo hyppelisit ja hihkuisit, koska kaikki olisi ohi; sinulla jo olisi se; se on jotain, jonka sinä *tiedät* omistavasi. Mikään ei pysty liikauttamaan sitä. Sinä et etsi enää todisteita etkä muutakaan; sinä yksinkertaisesti tiedät omistavasi sen.

16 Nyt, kun minulla on tuo leipä – siis, tämä 25-senttinen, minun pitäisi ehkä ylittää muutamia mäkiä, kulkea orjantappurapensaiden läpi, ylittää joitakin vesistöjä, ja ehkä joitakin siltoja mutta, koko ajan, minä riemuitsen, koska minulla on tuo 25-senttinen, ja tiedän, että tulen saamaan leivän heti, kun pääsen perille. Se on ostovoima. Siis, usko on niiden asioiden ostovoima, joita me olemme toivoneet. Sitä on aito usko. Mikään ei pysty liikauttamaan sitä.

Siis, useimmilla ihmisillä on usko, mutta he eivät vain yritä käyttää sitä, mitä heillä on. Minä uskon, että jokaisella ihmisellä, joka uskoo Herraan Jeesukseen Kristukseen, täytyy olla tietty määrä uskoa, mutta syy siihen, että sitä ei kovin paljoa käytetä, on, että sitä ei useinkaan oteta käyttöön. Ihminen, yleensä, käy seurakunnassa, tulee paikalle, kuuntelee saarnan, ja sitten nousee ylös ja panee nimensä kirkonkirjaan, ja hänestä tulee tuon seurakunnan kunnon jäsen. Suunnilleen sen verran ihmisillä on mahdollisuus käyttää uskoaan.

17 Siis, usko todella saa aikaan mitä tahansa sellaista, mistä teillä on tarvis, jos te otatte sen käyttöön. Useimmat seurakunnat nykyään – tämän verran ne opettavat: ainoastaan, ota Jeesus uskossa vastaan ja homma on siinä.

Usko on kuin eräs vesimelonia syövä mies. Hän sanoi: ”Olipa hyvää, mutta tätä on jossain lisää.” Sillä lailla asia on: Kristuksen vastaanottaminen on hyvä juttu, mutta jossain sitä on lisää.

Ja sitten, kun ihminen ottaa Kristuksen vastaan henkilökohtaisena vapahtajanaan, niin kaikki hyvät asiat, jotka Jumala on luvannut, ovat aivan hänen kättensä ulottuvilla. Pitää vain uskoa se.

Siis, älkää lähestykö sitä tällaisella asenteella: ”Mahtaakohan se toimia?” Aivan kuin, kuin te tietäisitte saavanne kulauksen vettä; te nousisitte ylös ja kävelisitte lattian poikki; näin yksinkertaisesti asiaan pitää suhtautua. ”No, Herra lupasi, ja sillä selvä”, ja jatkakaa siihen malliin. Sitä on aito usko.

18 Siis, jos ihmiset panisivat… Jos seurakunta panostaisi työhönsä enemmän uskoa, te näkisitte, että seurakunnassa tapahtuisi enemmän asioita. Paimen saattaa olla paikalla sunnuntaiaamuna; hän voi olla sunnuntai-iltana paikalla tai milloin vain, ja saarnata kovasti uskosta mahtavassa sanomassaan, mutta jos seurakunnan jäsenet eivät ota vastaan sitä eivätkä ala soveltaa sitä käytäntöön, se kimpoaa takaisin, ja linnut nokkivat sen maasta. Näettekö, ymmärrättekö? Ottakaa se esiin, ja pankaa se toimintaan. Jumala haluaa teidän tekevän niin.

Siis, usko – kokemus kulkee aina yhdessä uskon kanssa. Ja miten sen laita tänä iltana on? Minä sanoisin teille, naiset, täällä, että teillä on pikkuisia kanarialintuja ja niin edespäin, joita te rakastatte, noita pikku lemmikeitä. Mitä hyötyä on, jos te annatte niille kaikkia mahdollisia vitamiineja niiden siemenien mukana, että ne saisivat isot vahvat luut, ja hyvät siivet, ja niin edelleen, jos te pidätte linnun koko ajan häkissä? Ei vitamiinien syöttämiseen ole mitään tarvetta jos te aiotte pitää sitä häkissä. Se ei tarvitse vitamiineja, jotta saisi vahvat siivet, koska sillä ei ole mahdollisuutta käyttää niitä.

19 Mitä hyötyä on saarnata Raamatun Jumalaa, joka parantaa, tai Jumalaa, jolla on voima, ja sitten sano ihmisille, että ihmeiden aika on ohi? Mitä hyötyä on lähettää sananpalvelija seminaariin ja lukioon ja niin edelleen, oppimaan näitä eri asioita, ja sitten he tulevat kertomaan ihmisille jostakin, joka oli joskus, muttei ole enää?

Se on sama, kun otettaisiin kylmyyteen kuoleva mies ja sanottaisiin: ”Tässä on kiva, maalattu taulu roihuna palavasta tulesta.” Tuo maalattu tuli ei lämmitä sitä ihmistä. Hän palelee, ja tarvitsee lämpöä.

Ja Jumalaa janoava ihminen, ei tule tyydytetyksi ennen kuin *tapahtuu* jotain; kyse on kokemuksesta. Ja sellainen kokemus synnyttää suuren uskon. Sitä et koskaan *tiedä*, mitä sellainen on; sinä et voi luottaa Jumalaan, jota sinä et ole koskaan tavannut.

20 Esimerkiksi, Raamatun aikoina, israelilaiset kutsuttiin sotaan filistealaisia vastaan. Ja he olivat kukkulalla ja Israel oli kokoontuneena laaksossa toisella puolella. Ja totta kai, niin kuin perkeleelle on tyypillistä, kun hän saa huijauksensa läpi, se voi pyytää sinua tekemään mitä tahansa.

Ja filistealaisilla oli siellä eräs valtava, esihistoriallinen jätti, nimeltään Goljat. Hänen sormensa olivat 14 tuumaa pitkät, ja hänen keihäänsä oli kuin kankaankutojan neula, ehkä, tästä tuonne portaisiin asti; ja hän esitti haasteen israelilaisille, Hän sanoi – miten viekas synti onkaan,

hän sanoi: ”Välttäkäämme verenvuodatus, ei ole mitään tarvetta teurastaa kaikkia tässä sodassa. Etsikää itsellenne joku mies, ja antakaa hänen tulla tänne taistelemaan minun kanssani, ja jos minä peittoan hänet, te palvelette meitä; ja jos hän peittoaa minut, niin me palvelemme teitä”, hän sanoi.

Juuri niin perkele toimii, kun hän luulee olevansa niskan päällä.

21 Jos Israelin armeijassa olisi joku, joka kykenisi taistelemaan tätä jättiläistä vastaan, niin se, jos kukaan, olisi Saul. Hän oli vertaansa vailla koko armeijassa. Hän oli ollut soturi nuoruudestaan lähtien. Hän tiesi, miten käsitellä kilpeä, keihästä; kuinka sellainen keihäs saadaan pois toisen kädestä. Hän oli opettanut ihmisiä, sillä hän oli piispa; hän tiesi, miten kaikkea teologiaa opetetaan, mutta juttu oli siinä, että hänen teologiastaan puuttui kokemus Jumalan kohtaamisesta.

Ja tämä iso jättiläinen tuli päivittäin sinne mahtailemaan, mutta eräänä päivänä, hän pullisteli yhden kerran liikaa.

Eräänä päivänä, Israelin leiriin tuli verevä, luisuharteinen kaveri, tukka silmillään, tapaamaan veljiään. Hänellä oli jokunen rusinakakku ja sen semmoista mukanaan; hänen isänsä oli lähettänyt hänet poikien luo; ja, hänen nimensä oli Daavid. Hän oli piskuinen lammaspaimen. Ja kun, hän kuuli tämän jättiläisen tulevan sinne, ja sanovan: ”Mitäs te kaverit, meinaatte tehdä?” Hän sanoi sen väärään aikaan. Se kantautui erään korviin, joka tunsi Jumalan.

Hän sanoi: ”Ette kai te tarkoita, että elävän Jumalan joukot, vain seisovat tässä ja antavat tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen häpäistä näitä joukkoja?”

22 Mitenhän on nykyään, mahtaisiko tämä ympärileikkaamaton voida nousta esiin keskellä kirkasta päivää, kun Jeesus Kristus olisi ilmaissut itsensä avoimen Raamatun kautta; luuletko sinä, ympärileikkaamaton maailma, koko teologia ja opetus ja niin edelleen, että minä aion vain seistä paikallani, kun minun Jumalani elää, ja uhmaisin Jumalan pyhää sanaa? Ei ikinä! Vaikka minä vajoaisin näille jalansijoilleni, minä valitsisin Jumalan ja pitäisin hänen sanastaan kiinni. Kuinka niin? Nämä saarnaajat täällä tekisivät myös samoin. Kuinka niin? Samasta syystä kuin Daavid sanoi tekevänsä. Antaa ihmisten nimitellä hihhuliksi; antaa heidän nimitellä ihan miksi hyvänsä. He [saarnaajat] tietävät kyllä, mitä tekevät.

”Oh, mutta tämä kaverihan on arkkipiispa” te ehkä sanotte. Hän saat-

taa olla vaikka paavi, mutta sillä ei ole mitään merkitystä.

Daavid ei ollut saanut samanlaista koulutusta kuin millaisen Saul oli saanut; Daavid oli vain piskuinen rimpula, mutta hän oli… Raamattu sanoo, että hän oli punakka; ihan pikku heppu; ja pieni lampaantalja päällä – siis, sellainen lannevaate, joksi sellaista nimitetään. Ja, siinä hän nyt seisoo ja katsoo veljiään ja muita ja sanoo: ”Siis, meinaatteko te antaa tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen häpäistä elävän Jumalan sotajoukkoja?” hän sanoi. ”Minä lähden taistelemaan häntä vastaan.”

Oh, se oli rohkeutta. Jumala, anna meille tänään lisää Daavideja. Sitä me tarvitsemme.

23 Miltä pohjalta Daavid puhui? – ja hänen veljensä sanoivat: ”Me tunnemme sinun pahan sisusi. Me kyllä tiedämme, että sinä tulit tänne ilkeilemään, ja me lähetämme sinut takaisin kotiin.”

Ja tämä kantautui Saulin korviin, ja niinpä hän kutsutti hänet eteensä ja halusi tietää, kuka tämä pojanhuiskale oli. Ja hänet tuotiin sinne Saulin eteen ja Saul sanoi: ”Et sinä pysty tuota miestä vastaan taistelemaan, ethän sinä ole kuin vain nuorukainen, ja tuo on ollut soturi nuoruudestaan saakka”, hän sanoi. Minä haluan että te kiinnitätte huomionne siihen, mitä Daavid sanoi… Saul sanoi: ”Hetkinen vain; jos haluat mennä, minä varustan sinut.” Ja niin Saul otti oman kilpensä ja antoi sen Daavidille, ja pani oman sotapaitansa Daavidin päälle. Ja te voitte vain kuvitella, miltä hänen kypäränsä näytti… Saulin iso pää – ja se lakki meni yli pienen Daavidin korvien; ja hartian näin leveät, ja panssari oli näin leveä. No, eihän tuo pikkumies sellaista pystynyt päällään pitämään; se oli kuin olisi yrittänyt sovittaa tohtorinarvoa Jumalan miehen päälle.

24 Ja Saul huomasi, ettei tuo teologinen liivi istunut Jumalan miehen päälle. Daavid sanoi: ”Ota nämä pois, minä en ymmärrä näistä mitään” – miten nousta seisomaan ja toistella niin sanottua apostolista uskontunnustusta, ja sanoa: ”Aaammeen!” Eihän hän ymmärtänyt semmoisesta mitään.

Hän sanoi: ”Mutta, anna minun mennä mukanani jotain, jonka minä todella tunnen.” Jumala tietää, mitä me tänä iltana tarvitsemme: Jumalan sotaväen miehiä, jotka tietävät, mistä puhuvat; eikä niin, että heillä pitää olla tohtorintutkinto tai jotain. He eivät ehkä tunne aakkosia, mutta he tuntevat Kristuksen; se on pääasia.

Daavid sanoi: ”Minä olen kokenut jotain; minä olen kokenut sen voi-

man, josta minä puhun. Kerran minä olin erämaan perukoilla paimentamassa isäni lampaita, ja karhu hyökkäsi ja otti niistä yhden; ja minä otin linkoni ja täräytin sen maahan sillä, ja otin lampaan sen suusta; ja leijona tuli ja otti yhden ja minä tyrmäsin sen, ja se hyökkäsi minun kimppuuni – minä tapoin sen. "No", hän sanoi, "jos Jumala kerran vapautti ne minun käsieni kautta, eikö hän vielä ennemmin vapauttaisi meidät tuosta ympärileikkaamattomasta filistealaisesta, joka häpäisee elävän Jumalan joukkoja?"

25 Jos Jumala vapautti sinut synnistä, miten paljon ennemmin hän vapauttaa sinut sairaudesta? Hän kykenee ottamaan ja muuttamaan sinun luonteesi ja tekemään sinusta uuden ihmisen. Miksi sinä pelkäät mitään sairautta? Ja jos, hän pystyy pelastamaan sinun sielusi ja muuttamaan sinun luonteesi, muuttamaan motiivisi, muuttamaan tavoitteesi, muuttamaan käsityksesi, miten paljon ennemmin hän voi muuttaa sinun sairautesi terveydeksi, ja palauttamaan sairauden sinne, mihin se kuuluu. Se on niin yksinkertaista, että me yksinkertaisesti kuljemme sen ohi. Se…

Ja Saul sanoi: "Minä ihailen sinun rohkeuttasi, poika, mutta se koituu sinun kuolemaksesi." Ja niin, Daavid otti pikkuisen linkonsa ja viisi kiveä. Pani yhden valmiiksi; ja Goljat pilkkasi häntä. Haluan, että kuuntelette: hänellä oli viisi kiveä, ja te pojat tiedätte, millainen tuo vanha kunnon linko on. Nahkalappu ja… no, me pystyimme tipauttamaan aivan helposti sudenkorennon aidalta sellaisella, ja sitten me… Se tarkoittaa viittä sormea – viisi kiveä; *f, a, i, t, h,* ja *J, e, s, u, s* [usko & Jeesus]. Ja siinä sitä tullaan; jättiläisen on kaaduttava nyt, ja Daavid sai voiton. Mistä se johtui? Hänellä oli kokemus Jumalan tuntemisesta, joka pystyi vapauttamaan.

26 Mies ei ole pätevä seisomaan lavalla tai puhujanpöntössä, ennen kuin kohdannut Jumalan, ja hänellä on ollut tuo kokemus. Kenelläkään ihmisellä ei ole oikeutta kutsua itseään kristityksi, ennen kuin hän on ensin kokenut Jumalan. Näin on.

Aabraham, sen jälkeen… Hän oli aivan tavallinen ihminen; hän asui Sinearissa, Uurin kaupungissa, ja hän oli ihan tavallinen uskovainen. Mutta, eräänä päivänä, Jumala kohtasi hänet, puhui hänelle, ja Aabraham sai kokemuksen. Ja kun, Aabrahamilla oli ollut tuo kokemus, hän saattoi sanoa Saaralle: "Mene ja osta vaippoja ja laita 'pinnit' valmiiksi, me tulemme saamaan lapsen, minä en välitä siitä, miten vanha sinä olet."

Mistä se johtui? Hänellä oli ennen sitä ollut kokemus puhumisesta Jumalan kanssa kasvoista kasvoihin. Hän pystyi nimittämään olemattomia ikään kuin ne olisivat sen jälkeen, kun hän oli kohdannut Jumalan ja oli saanut kokemuksen – ei ennen sitä, sen jälkeen.

Siitä ihmisillä kiikastaa tänä iltana, näissä suurissa kaupungeissa, ja kaikissa maailman kaupungeissa, koska ihmiset kieltäytyvät ottamasta Pyhää Henkeä vastaan.

27 Te metodistit, ja te baptistit ja te presbyteriaanit ja katoliset, te olette inhimillisiä olentoja, joiden puolesta Kristus kuoli; ja teillä on yhtä suuri oikeus näihin siunauksiin kuin helluntailaisilla. Mutta, juttu on siinä, että te ainoastaan kirjoitatte nimenne kirkonkirjaan sen sijaan, että te pysyisitte paikoillanne siihen asti, että teillä on kokemus siitä, että Jumala on muuttanut teidät Pyhän Hengen kasteen kautta. Usko vaatii seurakseen kokemuksen; te tiedätte, missä te olette käyneet. No, Daavid tiesi, mistä puhui. Hän oli kohdannut Jumalan.

Aabraham tiesi, mistä puhui, sillä hän oli kohdannut Jumalan. Sillä, hän oli kestänyt 25 vuotta, koska hän uskoi, että Jumala, jonka hän oli kohdannut, vei häneltä kaikki epäilyksen varjot, ja hän odotti 25 vuotta, kunnes tuo lapsi syntyi. Mistä se johtui? Hänellä oli Jumalan kohtaamisen kokemus.

28 Siis, Moosesta oli koulutettu kaikella teologialla, mitä Egypti kykeni hänelle antamaan. Hän oli niin fiksu, että kykeni opettamaan Egyptin mestareille melkoisesti viisautta. Ja hän tiesi syntyneensä heprealaiseksi; hän tiesi syntyneensä vapauttajaksi, mutta katsokaapa, millaisen sotkun hän sai aikaan, kun yritti omin neuvoin, ennen kuin hänellä oli kokemus. Hän oli täysin oppinut. Hän tiesi olevansa vapauttaja, mutta siis, hänellä ei ollut vielä yhtään kokemusta. Mutta, voi veljet, kun hän kohtasi Jumalan tuossa palavassa pensaassa, hän tiesi, mitä oli tavoittelemassa; hän tiesi, keneen hän oli uskonut. Hän pystyi kestämään nuo loput noista 80 vuodesta nähtyään Hänet, joka on näkymätön.

Miten naurettavaa on nähdä kuin ihminen… Miten usko – Jumalan kohtaaminen muuttaa ihmisen. Se saa teidät tekemään asioita, jotka vaikuttavat aivan hulluilta maailman silmissä. Se saa käyttäytymään eri tavalla, etkä sinä välitä siitä, mitä joku sanoo, kunhan sinä itse tiedät, mistä puhut.

29 Mooses oli paossa Egyptistä 40 vuotta erämaassa, mutta viisi minuuttia, tuon pensaan edessä, niin jo seuraavana aamuna hän on menossa

Egyptiin, hänen vaimonsa istuu muulin selässä lapsi kummallakin kupeellaan. Ja Mooses, 80-vuotias mies, parta hulmuten, keppi kädessään – ”mihinkäs sinä olet matkalla, Mooses?”

”Menen valloittamaan Egyptin.” Yhden miehen invaasio; mutta juttu on siinä, että hän vain teki sen.

Kuinka? Hänellä oli soturin taistelukokemusta ja hän oli nuori mies; hän pakeni faaraon edestä, kun ei ollut kokemusta, mutta kokemuksineen hän käveli hänen kasvojensa eteen ja sanoi hänelle: ”Minä lyön tätä maata vitsauksilla, ellet sinä annan minun kansani lähteä.” Hän ei pelännyt. Miksei? Hän oli kohdannut Jumalan kasvoista kasvoihin.

Veljet, siskot, on eräs salainen paikka, johon jokaisen uskovan pitää mennä: erämaan peränurkka; siellä noille ”pyhille hiekoille.” Voi, ei teologian tohtoriksi, ei kreikan tai heprean tuntijaksi, ei kouluun tai seminaariin… Niissä sinä saatat tulla kiedotuksi näihin kaikenlaisiin asioihin, mutta, jos sinä vain olet kohdannut Jumalan noilla ”pyhillä hiekoilla”; saatana ei kykene astumaan jalallaan noille hiekoille. Sinä tiedät, että olet kohdannut Jumalan. Jotain todella… Mitä se oli? Sinä olet puhunut itse Jumalalle. Sinä sait kokemuksen.

30 Yhdelläkään ihmisellä ei ole oikeutta ottaa puhujan paikkaa ja saarnata evankeliumia, ellei hän ole saanut tuota erämaan syrjäkulman kokemusta . Ei yhdelläkään miehellä, eikä ihmisellä ole oikeutta nimittää itseään kristityksi, ennen kuin hän on kokenut tuon erämaan perukan. Kyse on yhä erämaan peränurkasta; me vain nimitämme sitä yläsaliksi, mutta se on silti myös erämaan syrjäkulma. Siellä sinä kohtaat Jumalan.

Voi, miten naurettavaa on ottaa ihmiset seurakuntaan pelkästään kastamalla heidät veteen ja panemalle heidän nimensä kirjoihin. Oh, meidän pitää saada vanhanaikainen apostoli Paavalin herätys, ja Pyhä Henki jälleen seurakuntaan, ja todellisia vanhanaikaisia kokouksia, kokemuksia.

Sen kokemuksen jälkeen, sinä tiedät, mistä sinä puhut. Silloin sinulla on usko.

Ihmiset saattava selittää että: ”Siis, sinä et saisi olla metodisti; sinä et saisi olla helluntailainen”; he saattavat sinut saada muuttamaan mielesi, mutta kun tullaan siihen pyhään paikkaan, jossa sinä olet kohdannut Jumalan, veli, saatana ei pysty astumaan likaisella jalallaan tuohon paikkaan. Sinä tiedät puhuneesi jollekin siellä; sinä tiedät, että jotakin tapahtui; kyllä vain. Sinä kävit siellä; sinä tiedät asiasta kaiken. Siitä eteen-

päin, sinä pystyt kulkemaan ja käyttäytymään kuin todellinen kristitty.

31 Oi, ihmisten, jotka nimittävät itseään kristityiksi käytös, tänään… Eipä ihme, että meidän naisparkamme maalaavat kasvojaan ja leikkaavat hiuksensa ja käyttävät shortseja ja sellaisia. Se johtuu siitä, että he eivät ole päässeet tuolle paikalle noilla pyhillä hiekoilla. Näin asia on.

Ei ole mikään ihme, että meidän miehemme sallivat sen, ja polttavat tupakkaa ja sellaista; he eivät ole onnistuneet löytämään tuota pyhää paikkaa, tuolla jossain, missä Jumala ja ihminen kohtaavat toisensa; juuri niin. Sitä me tänä iltana tarvitsemme. Rakkaat ystäväni, te kyllä tiedätte sen. Mikä häpeä, tänä aikana, jona me nyt elämme; syy, ettei Jumala voi lähettää herätystä on, ettei hänellä ole täällä juuri mitään, minkä varaan hän voisi sen rakentaa, ystävät. Kyllä, mutta hän…

32 Siis, tästä minä olen iloinen: "Nämä kivet voivat… Jumala pystyy näistä kivistä herättämään lapsia Aabrahamille." Vielä on joitakuita, jäljelle jääneenä, kaupoissa ja työpaikoilla ja niin edelleen, jotka yhä Rakastavat Jumalaa; hänellä on aina ollut jäännös ihmisiä; hänellä on tänä iltana niitä, jotka uskovat häneen huolimatta siitä, mitä joku sanoo, he uskovat, että se on totuus – kokemus; he tuntevat Jumalan, tuntevat hänen voimansa, rakastavat häntä. Oh, sen jälkeen, kun sinä olet kokenut Jumalan – miten erilaiseksi ihmiseksi se muuttaa sinut; miten se saakaan sinut tuntemaan asemasi.

Edes kuolema ei pysty pitämään sinua erillään siitä, ei. Daavid sanoi: "Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon maassa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani." Se saa meidät käyttäytymään hyvin.

33 Jokin aika sitten, etelässä, mustia myytiin orjiksi; kun afrikkalaiset veivät ihmisiä buureille ja myivät heidät orjiksi. Ja heitä osteltiin markkinoilta, niin kuin me ostelemme käytettyjä autoja – siis inhimillisiä olentoja. Ja heitä myytiin ja ostettiin ja välittäjät tulivat paikalle tekemään kauppoja.

Eräänä päivänä, eräs välittäjä tuli eräälle tietylle plantaasille ostamaan orjia, ja sen omistaja sanoi: "Minulla on muutama myynnissä."

Välittäjä sanoi: "No, minäpä vähän katselen heitä." Ja hän näki orjia; he olivat kaukana isistään ja äideistään, lapsistaan ja aviosiipoistaan; eivätkä ikinä pääsisi takaisin. He olivat orjia ja he tulisivat kuolemaan täällä, vieraassa maassa. Monta kertaa he olivat surullisia ja itkivät, ja olivat tolaltaan, koska he eivät tulisi ikinä enää näkemään rakkaitaan. Ja siksi

heitä ruoskittiin, että heidät saatiin töihin.

34 Ja välittäjä sattui huomaamaan yhden nuoren miehen. Häntä ei tarvinnut ruoskia. Hänellä oli pää pystyssä ja rinta kaarella, ja hän oli aivan tiptop, ja orjien ostaja sanoi: ”Minä haluaisin ostaa tämän orjan.”

Mutta omistaja sanoi: ”Hän ei ole myynnissä.”

Välittäjä: ”Miksei hän ole myynnissä? Onko hän näiden muiden pomo?”

Hän vastasi: ”Ei. Hän ei ole muuta kuin orja.”

”No”, hän sanoi, ”te kaiketi ruokitte häntä paremmin kuin näitä muita orjia?”

Hän vastasi: ”Ei, hän syö samassa katoksessa, missä muutkin.”

Välittäjä: ”Mikä sitten tekee hänestä niin erilaisen kuin nuo muut?”

Mies vastasi: ”Minä itsekin mietin sitä kauan, kunnes sain sen selville. Tuon pojan isä, on kotimaassa heimopäällikkö. Vaikka poika on muukalainen kaukaisessa maassa, hän silti tietää olevansa kuninkaan poika, ja hän käyttäytyy sen mukaisesti.”

35 Voi, vaikka meitä kritisoidaan ja nimitellään hulluiksi, me olemme kuninkaan poikia ja tyttäriä. Me olemme muukalaisia, mutta silti me tiedämme että ”meidän Isämme on rikas, ja hänellä on taloja ja maita. Hänen käsissään on maailman hyvinvointi.” Me olemme kuninkaan lapsia; käyttäydytään sen mukaisesti. Selvitetään asiamme; kohdataan vihollinen tietoisena siitä, että Jumala on meidän Isämme; hän on kuningas. Vaikka me elämme muodin ja oppineisuuden ja teologian maailmassa; sillä ei ole mitään merkitystä. Röyhistäkää rintaanne; uskokaa Jumalaan; todellakin. Kokekaa syntyminen tuohon kuninkaalliseen sukuun.

Kun teillä on tuo kokemus, te käyttäydytte sen mukaisesti; todellakin. Siis, se oli…

Siis, Filippus kerran, kun hän meni tapaamaan Natanaelia, se oli… Hän saattoi mennä kertomaan Natanaelille, kuultuaan Jeesuksen sanovan: ”Sinun nimesi on Simon, ja sinun isäsi on Johannes.” Kun hän oli kokenut sen, hän pystyi kertomaan Natanaelille, minkä suuren asian hän oli nähnyt Jeesuksen tekevän. Siis, ennenkö? Sen *jälkeen,* kun hän oli nähnyt Jeesuksen tekevän sen.

36 Nämä apostolit täällä… Ja ennen kuin Jeesus oli käskenyt heitä uskomaan Jumalaan, ja siirtämään vuoria, hän osoitti, mitä hän pystyisi tekemään. Hän kirosi sen puun, ja antoi heidän nähdä, kuinka se kuihtui.

Siis, kun he olivat nähneet puun kuihtuvan, niin Jeesus sanoi. ”Uskokaa Jumalaan” – sen *jälkeen*, kun hän oli tehnyt jotain; sen *jälkeen*, kun hän oli osoittanut sen, mikä hän oli.

Ja kun, Natanael oli – paluumatkalla, ja hän oli keskustellut Filippuksen kanssa ja sanonut: ”Siis, voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?”

Mutta, kun hän käveli Jeesuksen eteen, ja Jeesus sanoi: ”Katso, israelilainen, jossa ei ole vilppiä”, hän sanoi: ”Rabbi, miten sinä tunsit minut?”

Hän vastasi: ”Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun sinä olit sen puun alla, minä näin sinut.”

Sen jälkeen, kun Jeesus oli sanonut sen, hän sanoi: ”Sinä olet Jumalan Poika; sinä olet Israelin kuningas.” Sen jälkeen hän oli saanut sen näkemisen kokemuksen, hän tiesi, että Jeesus oli Jumalan Poika.

Jeesus sanoi: ”Uskotko sinä minuun sen johdosta, että sanoin sinulle: ’Minä näin sinut viikunapuun alla’?"

37 Se eräs nainen oli halusi kinastella Jeesuksen kanssa omasta uskonnostaan ja Jeesuksen uskonnosta – istuessaan siellä kaivolla… ”Sinä sanot olevasi suurempi kuin meidän isämme Jaakob, mutta sinähän olet juutalainen. Tässä maassahan vallitsee rotuerottelu; eihän sinun pitäisi keskustella minun kanssani; ja sinä sanot, että ihmisten pitäisi palvoa Jerusalemissa, ja me sanomme: ’tällä vuorella.’” Ymmärrättekö? Nainen yritti kinastella Jeesuksen kanssa omasta uskonnostaan; nainen halusi järjestää pikku väittelyn hänen kanssaan.

Nainen ei todella tiennyt, kuka hän oli ennen, kuin hän sanoi: ”Mene hakemaan miehesi, ja tule tänne.”

Nainen sanoi: ”Ei minulla ole miestä.”

Jeesus sanoi: ”Totta puhuit. Viisi sinulla on ollut ja se, jonka kanssa sinä elät nyt, ei ole sinun aviomiehesi.”

Kun Jeesus oli sanonut: ”Oikein sinä sanoit”, nainen jätti vesiastiansa ja ryntäsi kaupunkiin, ja sanoi: ”Tulkaa katsomaan miestä, joka on kertonut minulle, mitä minä olen tehnyt; ettei vain tämä olisi Messias?” – sen *jälkeen*, kun Jeesus oli sanonut sen hänelle; silloin, hän ei halunnut enää väitellä hänen kanssaan, kun Jeesus oli ilmaissut, kuka oli…

38 Sen *jälkeen*, kun se nainen, joka sairasti verenvuotoa, oli koskettanut Jeesuksen viittaa, ja lähtenyt ja istuutunut, hän uskoi sydämessään, että hänellä oli usko parantua. Ja se tapahtui sen *jälkeen*, kun Jeesus oli katsahtanut ympärilleen ja sanonut: ”Kuka kosketti minua?” – eikä kukaan

vastannut. Ja Jeesus katsoi kansanjoukkoa, ja kertoi naiselle, mikä tätä vaivasi, ja että hän oli parantunut. Sen jälkeen, kaikki alkoivat kosketella häntä, sillä hekin panivat oman uskonsa koetteelle.

Maailma haluaa nähdä jotakin todellista. Minulla on todellisten asioiden nälkä; minä janoan nähdä seurakunnan nousevan ylös näinä viimeisinä päivinä. Minä janoan nähdä kuinka oikea vanhanaikainen, helluntailainen Kristuksen ruumis kohoaa Pyhän Hengen voimassa, ja sanoo oikeaa oikeaksi ja väärää vääräksi. Minun sydämeni kaipaa nähdä sen!

Pikkuinen, odottava jäännös, ei odota näkevänsä, kuinka suuriksi me saamme rakennettua meidän seurakuntamme; he eivät odota, kuinka hienoiksi me pystymme laittautumaan, kuinka suuria rukoushuoneita me voimme rakentaa, he odottavat näkevänsä meidän ilmaisevan Herran Jeesuksen Kristuksen elämää rakkaudessa ja voimassa.

39 He odottavat näkevänsä sen hetken, kun ykseys, kakseus, kolminaisuus ja kaikki yhdessä purkavat heitä erottavat seinämät ja liittävät kätensä yhteen ja sanovat: "Me olemme veljiä." Jäännös odottaa Assembliesin, ja Holinessin, Pentecostal holinessin ja Church of Godin, meksikolaisten ja mustien ja japanilaisten ja valkoisten, kaikkien liittyvän suurenmoiseen, Jeesuksen Kristuksen ruumiin riveihin.

He eivät välitä, kuinka hyvin me koulutamme meidän saarnaajamme; he odottavat näkevänsä todellisuuden. Jos todellisuus on olemassa, he ovat silloin kokeneet sen. Sitä me tarvitsemme: kokemuksen.

40 Vähän aikaa sitten, minä näin kovasydämisimmän koskaan tapaamani miehen tulevan Kristuksen omaksi jonkin sellaisen takia. Tuolla pohjoisessa, Uuden Englannin osavaltioiden alueella, jossa minä käyn metsällä, on eräs minun hyvä ystäväni; hän… minä luulisin, että hän istuu täällä takana, tänä iltana. Hän oli yksi parhaita metsämiehistä, jonka perässä olen koskaan kulkenut. Ja minä rakastan metsästystä, ei, en tappaakseni riistaa; kyse on… vain saadakseni olla kahden Jumalan kanssa, päästäkseni pois kaikesta bensan ja tupakankatkusta, ja kaikesta hömpöttämisestä niin, että voi olla Jumalan kanssa kahden, korkealla, vuorten huippujen katedraalissa, mailien päässä kaikesta. Silloin, Jumala laskeutuu ja hänen voi kuulla kuiskaavan mäntyjen lomitse. Hänen voi kuulla ulvovan susissa, kaukaisuudessa; hänet voi kuulla kun kauris parkaisee; siis, hänet voi kuulla kaikkialla. Kun kotka kirkaisee, sinä katsot häntä, kuuntelet häntä.

Minulla oli tapana käydä metsällä White Mountains-vuorilla hyvän

ystäväni kanssa. Hän oli hyvä metsämies, erinomainen ampuja, ja mukava kaveri, mutta hän oli ilkein ihminen, jonka koskaan olen tavannut. Hän oli sydämetön. Hän ampui pikkuisia vasoja ihan vain saadakseen minut pahoittamaan mieleni. Ja hän otti pienen… pieni vasa on siis pieni kauriin poikanen.

41 Ja siis, lain mukaan, vasan voi tappaa, se kyllä käy, ei siinä mitään. Aabraham tappoi vasikan, ja ruokki sillä Jumalaa, niinpä… muttei vain niiden ampumisen takia, ilkeyttään. Siis, kyse on ihmisen vääristymästä, asenteesta.

Ja, hän vain ampui noita pikku vasoja, ja minä sanoin; ”Bert, älä tee sitä. Sinä olet ilkein koskaan tapaamani ihminen.”

Ja hän sanoi: ”Voi Billy, lopeta nyt; sinä olet pelkkä jänishoususaarnaaja.”

”No mutta”, minä sanoin, ”ei tarvitse olla jänishoususaarnaaja, että tietää, mikä on oikein ja mikä väärin; ei sinun noin pitäisi tehdä”, minä sanoin.

Ja eräänä vuonna, kun me menimme taas sinne pohjoiseen, hänellä oli sellainen pikkuinen pilli. Ja hän saattoi ottaa sen pillin, ja äännellä aivan kuin kauriin poikanen, joka parkuu äitiänsä.

Ja minä ajattelin; ”et kai sinä aio käyttää sitä, Bert.”

”Ai”, hän sanoi, ”lopeta nyt, Billy.”

42 Ja me lähdimme metsälle sinä päivänä – hän on pätevä metsästäjä; minä rakastan jäljestää hänen kanssaan. Ja metsässä, me lähdimme eri suuntiin, eikä koskaan tarvinnut ajatella päihittävänsä häntä metsästyksessä; hän tiesi kyllä paikkansa. Ja siinä me olimme, saalistimme yhdessä noin puolille päivin, ja sitten meillä oli tarkoitus mennä eri teitä, ja sitten mennä eri vuorille ja palata sitten takaisin leiriin.

Ja se… Juuri ennen kello 11:30 hän käveli esiin. Me emme olleet nähneet ollenkaan jälkiä, ja maassa oli noin kuusi tuumaa lunta; hyvä jäljityskeli. Mutta kauris-sesonki oli ollut jo jonkin aikaa ja metsästystä oli ollut kovasti meneillään; kauriit olivat arkoja. Me nimitimme sitä säikkymiseksi. Ne olivat arkoja, pysyttelivät tiheiköissä ja pensastoissa, ja lehvästön alla, ja minne vain pääsivät, etenkin päivänvalolla.

43 Niinpä, hän kyyristyi pienen aukean laitaan ja heti minä näin hänen kopeloivan takkiaan, ja minä ajattelin, että hän ottaisi sieltä lounaansa, ja me nauttisimme lounaan yhdessä. Olimme ottaneet kaakaota ja vähän

voileipiä, että jos eksyisimme… ja sitten hän kurkotti kätensä ja veti tuo onnettoman pillinsä ja puhalsi pienen äännähdyksen, ja kun hän oli sen tehnyt, aukean toiselta puolelta, tällaisen matkan päässä, vaadin nousi ylös. Siis vaadin on kaurisnaaras, vaadin. Voi, miten kaunis eläin se oli; enkä unohda ikinä miltä se näytti. Se nosti pystyyn nuo isot, kauniit, korvansa, seisoi siinä; kauniine, ruskeine silmineen, ja sen verisuonet saattoi nähdä sen kasvoissa.

Ja Bert katsoi minua noilla pienillä liskonsilmillään ja sanoi… hän vähän kumartui. Minä ajattelin: ”Bert, et tee sitä.” Kuulin, vivun palautuvan ja hän veti lukon taakse ja heitti patruunan tuon .30-06 pesään. Minä ajattelin: ”Bert, et varmasti tee tuota.” Hän päästi vinkaisun taas, ja tuo vanha kunnon kaurisemo… siis, on todella tavatonta, että se nousee sillä lailla, etenkin tuollaiseen aikaan päivästä, ja metsästysaikana… Se asteli suoraan aukealle.

44 Siis, kuka tahansa teistä veljistä, jotka metsästävät, tietävät, etteivät ne tee sellaista, ja niinpä… Mitä siinä oikeastaan tapahtui? Miksi se seisoi siinä? Ja Bert liikahti; ja kauris näki hänet. Pakeniko se? Ei, se seisoi siinä. Mistä oli kyse? Se ei näytellyt seurakuntaa. Se oli äiti. Sen sisällä oli jotakin aitoa. Se oli aitoa rakkautta: vauva itki, ja siinä oli jotain, joka kutsui sitä ja se vastasi; se oli äiti. Ja se oli nähnyt tuon metsästäjän; se värähti muutaman kerran, ja etsi taas katseellaan tuota vauvaa.

Näin Bertin suuntaavan kiväärin; tähtäimen hiusristikko osoitti suoraan sen sydämeen. Ajattelin: ”Oh, hän on huippu ampuja; oi, voi, seuraavassa hetkessä hän täräyttää sen uskollisen sydämen sen ruumiin läpi; miten sinä saatat tehdä sen, Bert; miten sinä voit olla niin häijy?” minä ajattelin. Tuo äidillistä rakkauttaan osoittava kaurisemo tuolla. Se ei teeskentele; se todella… Vauva on pulassa; kuolee tai ei kuole; se on äiti.

45 ”Miten”, minä ajattelin, ”miten sinä saatat tehdä noin?” Tuo iso 180 graanin [n. 5g] luoti, noin läheltä, heittää sitä yli 4 metriä ja täräyttää sen sydämen sen ruumiin läpi. Ja minä ajattelin: ”Bert, miten sinä saatat tehdä tuon? Sinä sydämetön ihminen, ampua nyt tuon äitiparan sydän ulos sen rinnasta, ja millaisen sydämen, niin uskollisen; niin uskollisen…

Minä käänsin selkäni; ajattelin: ”Oi Jumala, armahda tuota miestä. Miten hän saattaa olla niin raaka?” Minä odotin; odotin… ase ei lauennutkaan; ja minä käännyin katsomaan, ja kivääri meni tällä lailla… Hän katsoi minuun, ja kyynelet valuivat pitkin poskia. Hän heitti aseen maa-

han; sanoi: ”Billy, nyt minulle riitti; kerro minulle siitä Jeesuksesta.” Siinä, lumipenkalla, minä johdatin tuon sydämettömän miehen Kristuksen luo.” Kuinka? Ei minun saarnaamiseni ansioista vaan, koska hän oli nähnyt jotain todellista; hän oli nähnyt jotain, joka ei ollut teeskentelyä; hän oli nähnyt jotain aitoa.

46 Ja todellakin, ystävät, tänä iltana, maailma etsii jotain aitoa, ei ihmistekoisia uskontunnustuksia, vaan Jeesusta, joka elää ja hallitsee ja saa aikaan rakkauden ja rauhan ja ilon ja murtaa erimielisyydet ja saa miehet rakastamaan miehiä ja naiset rakastamaan naisia. Maailma haluaa nähdä jotain todellista.

Veljet, sisaret, Jumalalla on sitä sinulle; sitä on täällä nyt; kohtaa sinä tuo aito asia. Tule yhtä paljon kristityksi, kuin se kauris oli äiti. En välitä; teitä voidaan nimitellä hihhuliksi, teitä voidaan nimittää fanaatikoksi; te voitte seistä vihollisen edessä ja julistaa, että te rakastatte Jumalaa. Todellinen usko – ajatelkaa sitä; sitä juuri me tänä iltana tarvitsemme tänä iltana: jotakin todellista.

47 Painetaan päämme hetkeksi; ja nyt, mahtaako kun me hetken odotamme, täällä talossa olla tänä iltana joku, joka nostaisi kätensä ja sanoisi: ”Jumala, anna minulle tuon kaltainen kristillisyyden henki, joka tekee minusta yhtä uskollisen Kristukselle, kuin tuo kaurisemo oli poikastaan kohtaan. Herra, minä olen ollut vuosia seurakunnan jäsen; minä olen tunnustanut kristinuskoa, mutta oikeastaan, en ole saanut tuota todellista jotakin. Minä tarvitsen todellista uskoa; minä tarvitsen uudestisyntymisen kokemuksen, Jumala. Minä tarvitsen noita pyhiä hiekkoja, jotka saavat minut muuttumaan pelkuri epäilijästä todelliseksi uskonsoturiksi, joka pystyy ottamaan Jumalaa kiinni hänen sanastaan.”

Jos sinä haluat tulla muistetuksi rukouksessa, nostaisitko kätesi – täällä kaikkialla talossa? Jumala teitä siunatkoon; oikein hyvä. Kaukana parvilla; ylhäällä, toisella parvella – nostakaa kätenne; sanokaa: ”Jumala, muista minua.” Jumala teitä siunatkoon, teitä jokaista nyt; hän on täällä; hän tekee sen; hän näkee teidän kätenne; sanokaa: ”Oi Herra Jumala, ole armollinen; annan minun sydämeeni rakkaus, Herra.”

48 ”Siis, minä olen todella kiihkoillut seurakuntani puolesta.” Niin pitäisikin olla, hyvä juttu, mutta oh, älä ikinä aseta sitä Kristuksen edelle. Siinä seurakunta lipsuu tänä iltana. Palatkaa Kristuksen luo. Ajatelkaa sitä nyt; sanokaa: ”Jumala, luo minuun rakkaus; annan minulle usko, niin paljon uskoa, että voin olla sinun puolellasi ja ottaa myös parantumisen

vastaan tänä iltana, kuten tuon kaurisemon oli seistävä siellä, pelotta, koska siinä oli jotain, joka oli todellista."

Herra, Jumala, kokous on sinun, Isä. Kaksi- tai kolmesataa kättä kohosi. Ihmiset rakastavat sinua ja haluavat jotakin todellista. He ovat väsyneitä, ravaavat sinne tänne, menevät seurakunnasta toiseen, paikasta paikkaan, tai elävät kujilla rupusakissa ja uhkapelipaikoissa ja… tai, ehkä he yrittävät nyt piiloutua nurkan taakse ja yrittävät olla niin, ettei paimen tai kukaan muu näe, mitä väärää he tekevät. Oi Jumala, astukoot he esiin nyt; he ovat nostaneet kätensä; he haluavat jotain todellista. Anna heille jotakin todellista, Herra; anna heille Jeesus, niin että hän antaisi heille Pyhän Hengen ja täytä heidät hänen hyvyydellään ja hänen rakkaudellaan. Se saa heissä aikaan kuolemattoman uskon Jumalan Karitsaan. Suo se, Herra; he ovat sinun.

Siis, Herra sanoi: "Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isän vedä häntä; ja kaikille jotka tulevat, minä annan ikuisen elämän, ja herätän hänet viimeisenä päivänä." Siis, sinä olet täällä, Herra; sinä vedät, ja Jeesus sanoi nämä sanat: "Sillä, joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on lähettänyt minut, on ikuinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään."

49 Mitä nämä ihmiset tekivät, jotka nostivat kätensä, Herra? He uhmasivat painovoimaa. Kas, heissä on Henki, joka sanoi heille, että he elävät väärin; Henki, heidän vieressään; Pyhä Henki sanoo: "Lapsi, ota minut vastaan." Ja he nostivat kätensä Luojan puoleen.

Varmasti, sinä olet pannut heidän nimensä kirjaan, Herra. Nyt, täytä heidät Pyhällä Hengellä. Anna heille kokemus juuri nyt, Herra, tässä kokouksessa, tänä iltana niin, etteivät he ikinä unohda sitä; että he voivat lähteä täältä tietoisena siitä, että Jeesus on noussut kuolleista ja hän elää ja hän elää heidän sydämessään.

50 Anna näille pastoreille, Herra, kaksinkertainen määrä uskoa. He ovat paimenia, Herra. He ovat niitä, jotka johtavat laumaa. Oi, sävähdytä näitä pastoreita tänä iltana, Herra. Säväytä tätä koko kaupunkia. Suo se, Herra; tee se, Isä; annan heille vakaa usko tänä iltana, Herra. Voikoon heidän seurakuntansa olla kuin alasin, josta pelastuksen kipinät sinkoilevat joka suuntaan, kun materiaalia taotaan ja muokataan Mestarin käyttöön. Suo se, Herra. Ja nyt, tulkoon Jeesus nyt, esitelköön itsensä tänä iltana samana eilen, tänään ja ikuisesti.

Me olemme ainoastaan puhuneet, Isä, miten sinä ilmaisit itsesi seura-

kunnallesi varhaisina päivinä puhumalla Pietarille, tuolle oppimattomalle kalastajalle, ja kerroit hänelle, mikä hänen isänsä nimi on. Silloin sinä, sen jälkeen, kun olit sanonut sen, ja hän uskoi sinuun, sinä annoit hänelle valtakunnan avaimet – sen jälkeen kun hän oli uskonut, kun sinä olit sanonut sen hänelle.

Natanael sanoi: ”Miten ihmeessä sinä tunnet minut, Rabbi?”

Hän vastasi: ”No, ennen kuin hän, Filippus, kutsui sinua…” Ja sinä sanoit: ”Minä olen viiniköynnös; te olette oksia.” Me tiedämme, ettei viiniköynnös tuota hedelmää, se vain antaa oksalle elämän, ja oksa tuottaa hedelmiä.

51 Sinun sanasi sanoo meille, että sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti. Jos sinä ilmoitit itsesi sinä aikana juutalaisille, heidän aikakautensa lopulla, etkä sinä tuonut itseäsi samalla tavoin julki pakanoille, niin Jumala, silloin, kun sinä teet päätöksen, sen tulee olla sama ikuisesti, sillä sinä et voi muuttua. Sinä et tule älykkäämmäksi; sinä olit mittaamaton jo alun pitäen.

Ja sitten, Isä, me rukoilemme tätä sen jälkeen, kun sinä lupasit sen: että sinä ilmaisisit itsesi Jeesuksen nimessä, aamen.

52 Siis, yleisössä, tänä iltana, veljet ja sisaret, te, jotka nostitte kätenne; minä haluaisin, että te tulisitte tänne ylös välittömästi parantamiskokouksen jälkeen. Minä haluan rukoilla teidän kanssanne sen jälkeen. Minä olen todella iloinen teidän puolestanne. Eikö teillä olekin hyvä mieli?

Kuinka moni tuntee tämän vanhan kunnon laulun: ”I will praise him, I will praise him; praise the Lamb for sinners slain”? [Minä ylistän häntä, tuota syntisten edestä teurastettua Karitsaa] Eikö olekin ihanaa ylistää häntä, kun saarna on ohi? Palvoa häntä… siis, lauletaanpa se; veli Claire tulisitko tänne, ja… ” Minä ylistän häntä, tuota syntisten edestä teurastettua Karitsaa” Kaikki…

[Veli Claire johtaa laulua: Minä ylistän häntä.]

Eikö tämä saakin teistä tuntumaan hyvältä? Tuntuuko teistä siltä, että kaikki on pesty pois, aivan kuin teihin olisi osunut jokin?

Lauletaanpa tämä seurakunnan vanha kunnon laulu: ”Uskoni katsoo sua, Golgatan Karitsa, jumalallinen Vapahtaja…” Palvokaa häntä Hengessä, kun laulatte; siis minä rakastan näitä vanhoja lauluja…

[Veli Claire johtaa laulun: ”Uskoni katsoo sua.”]

Hyräillään pä sitä; siis, hyvä, Minä haluan, että teidän vierustoverin-

ne… Älkää lähtekö mihinkään penkeiltänne parvilta eikä mistään; kurkottautukaa jonkun puoleen, joka istuu teidän vieressänne; sivullanne, oikealla, vasemmalla ja takana, puristakaa käsiä; te metodistit ja baptistit, ollaan todella ystäviä nyt; kääntykää ympäri ja puristakaa käsiä.

Elämän murheissa
Olethan oppaana, vierelläni.
Pyyhit pois kyyneleet,
Yöstäkin päivän teet.
Suo minun aina olla luonasi.

Minä rakastan häntä; siunattu olkoon Herran nimi!

Jeesusta, rakastan (nostakaa kätenne ilmaan)
hän rakasti ensin
ja hankki pelastukseni Golgatan puulla

53 Eikö hän ole ihmeellinen? Ettekö te rakastakin häntä? Eikö tämä saakin jotakin aikaan teidän sydämessänne? Se saa kaikki vanhat pelot pois ja epäilyksen ja heittää sen unohduksen mereen, ja te tiedätte, että ihana Jeesus on täällä ojennetuin käsivarsin: "Tulkaa minun tyköni kaikki, maailman ääret, ja olkaa siunattuja!"

Kun minä katselen tätä pientä yleisöä tänä iltana, niin ajattelen; siis, tämä, miten se on järjestetty tänne, tänä iltana, on risti. Tässä on yksi siipi, tuossa on sen toinen siipi; juuri on tässä ja huippu tässä: aivan täsmälleen kuin risti. Oh, rakastatteko te häntä?

54 Kuinka me rakastammekaan häntä; siis, me sanomme… Joku saattaa sanoa: "Veli Branham, tuohan on pelkkää tunnetta." Ei ole; kyse on Hengestä; se on aito Pyhä Henki.

Maailmassa ei ole toista uskontoa… kaikki suuret uskonnot… kristinusko on kolmannella sijalla. Islaminuskoisia on määrällisesti enemmän kuin kristittyjä. Buddhismi on paljon kristinuskoa edellä; kristinusko on kaukana takana – miksi? Me emme ole tehneet sitä, mitä Jeesus sanoi; ymmärrättekö? Se on ainoa uskonto, joka on tosi; se on ainoa.

Kaikki näiden perustajista… Mohammed; hän on kuollut; hänen haudallaan voi käydä. Hänen haudallaan seisoo valkoinen hevonen; vartijat vaihdetaan kerran neljässä tunnissa; he ovat olleet siellä 2000 vuotta; hän on haudassa. Buddha, hän kuoli noin 2300 vuotta sitten – haudattu Japaniin.

Mutta, kuulkaa: Jeesus nousi. Te kysytte: "Nousiko hän?" Kyllä.

”Miten sinä sen voit todistaa?” Odottakaapa viitisen minuuttia niin nähdään; jos hän ei täytä lupaustaan, silloin hän ei noussut kuolleista. Mutta, jos hän täyttää sen, silloin me olemme varmat siitä, että hän on täällä. Uskon kautta me olemme uskoneet siihen 2000 vuotta. Me olemme lopussa; pakanoiden aikakauden lopussa; Hän on täällä sinetöidäkseen sen nyt. Oi, miten minä rakastankaan häntä; miten rakastankaan häntä!

55 Jumala on rakkaus, ettekä te voi muuta kuin rakastaa, kun Jumala tulee teihin. Se on rakkautta, veljellistä rakkautta toinen toistaan kohtaan.

Siis, maan päällä; kun Jeesus oli täällä… Siis, Jumala on kaikkivoipa eikä hän tule yhtään viisaammaksi; hän on sama koko ajan. Uskotteko te sen? Ihmisrotu tulee fiksummaksi; Raamattu sanoo, että se tulisi, se tulisi heikommaksi ja viisaammaksi mutta Jumala on rajaton. Uskotteko te siihen?

Me olemme rajallisia. Me pidämme joka vuosi… No, meidän tieteemme edistyy, ja me rakennamme parempia autoja, ja meidän koulutuksemme on parempaa, mutta Jumala ei tule yhtään viisaammaksi; hän oli täydellinen jo alun pitäen.

56 No sitten, kun Jumala… kun jokin tietty tilanne syntyy, ja Jumala kutsutaan paikalle, että hän toimisi, niin se, miten Jumala silloin toimii, kun tuo sama tilanne tulee taas kohdalle, hänen on toimittava samoin. Hänen on toimittava samalla tavalla kuin hän toimi ensimmäisellä kerralla. Toisin sanoen, jos joku syntinen pyytää armoa ja Jumala pelastaa tuon syntisen, niin kun seuraava syntinen pyytää armoa, Jumalan on toimittava samalla tavalla.

Jos Jumala… jos joku ihminen on kuolemaisillaan, eivätkä lääkärit voi auttaa häntä, ja hän kutsuu Jumalaa ja pyytää häntä paikalle, ja Jumala parantaa tuon ihmisen, hänen on toimittava samalla tavalla uudestaan, näettekö, tai sitten hän olisi toiminut väärin silloin ensimmäisellä kerralla.

57 Siis, kun Jeesus oli Jumala ihmisruumissa – me uskomme tuohon ruumiillistumiseen, hän oli täällä ”ilmestyäkseen lihassa.” Jeesus oli ruumis, Jumalan Poika; Jumala asui Kristuksessa. Siis, Jeesus sanoi itsestään: ”Poika ei voi itsestään tehdä mitään”, Johannes 5:19 ”hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän”; oletteko te koskaan lukeneet sitä? Silloin, hän ei tehnyt mitään, ennen kuin Isä Jumala näytti hänelle näyn, mitä tehdä.

Siis, nähkääs, Raamattu on erehtymätön… Jeesus sanoi: ”Kirjoitukset eivät voi raueta tyhjiin”, niin Jeesus sanoi. Siis, ja sitten, jos Jeesus sanoi, ”minä en voi tehdä mitään, ennen kuin Isä ensin näyttää, mitä tehdä: Isä tekee yhä työtä, ja niin teen myös minä.” Toisin sanoen, hän toteutti draamassa sen, mitä Isä oli osoittanut hänelle tehtäväksi. Tutkikaa jokainen tapaus, joka kerran te löydätte tuon saman tavan, jollei kyse ollut ihmisten uskosta.

Nyt me voimme todeta tämän. Sitten taas, me näemme, että hän sanoi: ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät.” Siis, Isä, joka lähetti hänet, oli hänen kanssaan ja hänessä. Isä joka oli lähettänyt hänet, kulki hänen kanssaan ja hänessä. No, se Jeesus, joka lähettää meidät, kulkee meidän kanssamme ja meissä, näettekö? Niinpä, Jeesus näyttää meille, mitä pitää tehdä.

58 Siis, kun hän teki itsensä tunnetuksi juutalaisille, otetaanpa Johanneksen 1. luku, mikä oli hänen ensimmäinen tekonsa? Hän ilmoitti itsensä Pietarille kertomalla, kuka tämä oli, ja mikä hänen isänsä nimi oli.

Seuraavaksi, hän teki itsensä tunnetuksi toiselle juutalaiselle, heti seuraavana päivänä. Ja Natanael tulee paikalle; Jeesus sanoi: ”Israelilainen, jossa ei ole vilppiä.”

Hän sanoi: ”Mistä sinä minut tunnet, (Rabbi)?”

Hän sanoi: ”Ennen kuin Filippus kutsui sinua, minä näin sinut, kun olit viikunapuun alla.”

Hän sanoi: ”Sinä olet Jumalan Poika.”

Mutta silloin oli niitäkin, jotka seisoivat vieressä ja sanoivat: ”Hän on ennustaja, hän on Beelsebuli. Hän on paha ihminen.”

Ja, mitä Jeesus sanoikaan? ”Minä annan sen teille anteeksi, mutta…” Toisella tapaa näin: ”Jonain päivänä Pyhä Henki tulee. Kun hän tulee, ja tekee samoja asioita – yksikin sana häntä vastaan, eikä sitä anneta anteeksi tässä maailmassa, eikä tulevassa.”

59 Siis, huomatkaa, ihmisiä on vain kolmenlaisia. Ne ovat: Haamin, Seemin ja Jaafetin kansa, mikäli me uskomme Raamattuun. Vedenpaisumuksen tulva tuhosi maailman, ja se käsitti Haamin, Seemin ja Jaafetin. Siis, siinä olivat juutalaiset, pakanat ja samarialaiset – puoleksi juutalainen, puoleksi pakana.

Siis, kun Hän oli maan päällä, häneen uskoneet juutalaiset, olivat odottaneet häntä jo vuosia; kun hän tuli, heidän silmänsä olivat sokeat,

mutta siis, sillä tavalla hän ilmaisi itsensä juutalaisille. Tosi juutalainen sanoi: ”Tuo on Messiaan merkki.”

Kun Jeesus käveli sen kaivolla olleen naisen ohi, joka oli samarialainen, mitä Jeesus teki? Tuon saman tunnusteon, jonka hän teki juutalaisille: ”Mene hakemaan miehesi, ja tule tänne.”

Nainen sanoi: ”Siis, meitä on opetettu; me tiedämme, että kun Messias tulee…” Tiesittekö mitä? Tuo nainen tiesi Jumalasta enemmän kuin puolet Yhdysvaltojen saarnaajista, vaikka tuo nainen oli prostituoitu. Hän sanoi: ”Me tiedämme, että kun Messias tulee, hän ilmoittaa meille näitä asioita; mutta kuka sinä olet?”

Jeesus sanoi: ”Minä se olen, joka puhun sinun kanssasi.”

Nainen riensi kaupunkiin ja sanoi: ”Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä minä olen tehnyt. Olisiko tämä Messias?”

60 Siis, muistakaa, Jeesus ei tehnyt sellaista koskaan pakanoille. Hän kielsi opetuslapsiaan menemästä pakanoiden luo, koska me olimme vääräuskoisia noina aikoina; me emme olleet saaneet opetusta.

Siis, me olemme saaneet 2000 vuotta opetusta ja me olemme tiemme päässä, aivan kuten juutalaiset silloin. Muistatteko tuon samarialaisen naisen: ”Meidän isämme Jaakob…” ymmärrättekö? He olivat sekarotuisia, puoliverisiä – molempia.

Siis, huomatkaa, siis tämä on pakanoiden aikakauden loppu; siis kuunnelkaa tarkasti ennen kuin me lopetamme. Profeetta sanoi, että tulisi päivä, jota ei voisi nimittää päiväksi eikä yöksi. Millainen se olisi? Hieman synkkä, usvainen, hämärä päivä. Pitääkö paikkansa? Ja hän sanoi: ”Illalla olisi valoisaa.” Siis, mitä on tapahtunut? Sivilisaatio alkoi idästä, ja kulki länteen. Se on edennyt nyt jo pitkälle, länsirannikolle; itä ja länsi ovat kohdanneet nyt. Millainen valo loistaisi? Evankeliumin valo. Millä tavalla se loisti idän kansoille? Kun Jeesus teki näitä asioita idän kansoille.

61 Me olemme lännen kansoja. Siis, pakanoiden aikakauden päivät ovat kuluneet, jolloin me olemme erottaneet sen verran valoa, että olemme uskoneet Jeesukseen, ja tehneet mielestämme oikeita asioita ja rakentaneet rukoushuoneitamme ja kirkkokuntiamme ja niin edelleen; ei siinä mitään, mutta illalla tulisi olemaan valoisaa. Sumu on hälvennyt, ja sama Pyhä Henki, joka lankesi helluntaina, joka on pysytellyt poissa luterilaisen aikakauden ajan, Wesleyn aikakauden ajan ja läpi muiden aikakau-

sien, on alkanut nyt viimeisinä päivinä paistaa tälle pakanakansalle Jeesuksena Kristuksena, joka on valo, ja joka toimii seurakunnassaan kuten oksiensa keskellä oleva viiniköynnös, ja tuottaa ja tekee juuri noita samoja asioita, joita hän teki ollessaan täällä.

Me olemme… Se oli juutalaisten ajan viimeinen tunnusteko. Minä uskon, että me olemme saaneet Sputnikit taivaalle: kirjoituksen seinälle, ihmisten menehtyvät pelosta, kansoilla on ahdistus ja epätoivo; yksi vodka liikaa, niin me palamme poroksi ennen aamua: Te tiedätte sen. Ei ole mitään, mikä estäisi heitä [venäläisiä] tekemästä sitä.

62 New Yorkille, tarvitaan vain yksi; venäläisillä on pommi, joka räjäyttää 175 jalan syvyisen ja sadan ja joidenkin neliömailien laajuisen alan. Miten te suojaudutte siltä? Tarpeeksi syvälle ei pysty kaivautumaan; tärähdys saavuttaa teidät maan alla satojen ja satojen jalkojen syvyyteen.

Mutta, on yksi piilopaikka. Se on tehty sulista: Me asumme Hänen siipiensä suojassa. Ja muistakaa, jos ajan loppu voi tulla ennen aamua, ja jokainen tietää, että seurakunta lähtee ennen sitä, miten lähellä hänen tulonsa onkaan? Ymmärrättekö? Ennen… Jeesus sanoi: ”Kuten tapahtui Nooan päivinä, niin kuin kävi Lootin päivinä, niin tulee käymään kun Ihmisen Poika ilmestyy.”

Yksikään sadepisara ei tipahtanut, ennen kuin Nooa oli mennyt arkkiin. Mitä enkeli sanoikaan Lootille? ”Kiirehdi, tule tänne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin sinä tulet.” Sodoman päälle ei voinut langeta yhtään tulta, ennen kuin Loot oli ulkona. Eikä yksikään pommi voi iskeä ennen kuin Jeesus vie pois seurakuntansa; se on lähtenyt. Se voi tapahtua minä hetkenä hyvänsä…

Kuunnelkaa, vielä yksi juttu… Anteeksi, että olen pidätellyt teitä aika pitkään; minä haluan, että te huomaatte tämän: Juuri Aabraham, joka oli valittu… uskotteko te, että Jumalalla on oma valittu seurakuntansa, ja sitten on luonnollinen seurakunta? Minä yritän nyt kutsua sitä koolle. Se valittu seurakunta oli silloin jo tullut.

63 Aabraham oli – hän edusti valittua seurakuntaa; hän eli vaatimattomasti, erämaassa ja niin edelleen. Mutta, huomatkaa, juuri ennen Sodoman tuhoa, hänen luokseen tuli enkeli. Onko asia näin? Ja enkeli puhui Aabrahamin kanssa; ja hän oli kääntänyt selkänsä telttaa kohti, ja Saara oli teltassa sisällä. Ja enkeli sanoi Aabrahamille: ”Minä tulen vierailemaan luonasi ensi vuonna tähän samaan aikaan…” Ja Saara nauroi sydämessään teltassa. Enkeli, jonka selkä oli telttaan päin, sanoi: ”Miksi Saa-

ra nauroi?" No, mitäs telepatiaa se oli? Muistakaa, että tuolla enkelillä oli viimeinen viesti, ei ennen kuin tuli *vettä*, vaan ennen kuin tuli *tulta*. Ja kuka tuo enkeli oli? Kristus. Aabraham kutsui häntä nimellä Elohim, Jehova, Kaikkivaltias, Logos. Todellakin, hän oli Jumala.

Ja tässä se on, juuri ennen tätä uutta tuhoa tulella, sama enkeli on tänään kansansa keskuudessa, ja kutsuu teitä, seurakunnan jäsenet: "Lähtekää pois; lähtekää pois heidän keskeltään." Näin on. Lähtekää pois pian; seurakunta tulee uppoamaan, vuoren varmasti.

64 Kun olin Intiassa, jokin aika sitten, ihmiset sanoivat: "Maanjäristyksen täytyy olla ohi; linnut ovat lentämässä takaisin." Päivää ennen maanjäristyksen tuloa, ihmiset eivät tienneet siitä mitään. Mutta, Intiassa ei ole sellaisia aitoja joita meillä on; siellä on kiviaitoja, ja valtavia torneja ja niin edelleen. Ihmiset asuvat kivitaloissa; he ovat köyhiä. Ja linnut rakentavat sinne [aitoihin] pesänsä, ja karja seisoo niiden vierustoilla varjossa. Mutta, päivää ennen kuin tuo maanjäristys tuli, nautoja tai lampaita ei saatu aitojen lähellekään. Ne seisoivat kaikki aivan pellon keskellä. Ja kaikki linnut olivat lähteneet pesiltään ja menneet metsiin ja pääsivät puihin. Mistä se johtui? Jumala, tuo sama Jumala, joka vei ne arkkiin, pystyi viemään ne pois muurien vierustoilta. Hän vei eläimensä kauas pellolle. Sitten, kun maanjäristys tuli, ja muurit sortuivat, eläimet olivat kaukana niistä.

65 Voi veljet, jos Jumala voi varoittaa lintuja ja eläimiä pakenemaan vaaraa…"Lentäkää pois näiltä Babylonin kurjilta muureilta. Ne murskaavat; ne romahtavat." Pyhä Henki varoittaa: "Lähtekää ulos, keskelle Jumalan armoa ja kohottakaa kätenne Kristuksen puoleen: 'Tässä olen, Herra.'" Tehkää se nyt, niin te uskotte; ja minä uskon, että hän antaa meille suurenmoisen kokouksen. Nyt, rukoillaan vielä.

Isä, oi, minä olen todella iloinen tänä iltana, ja riemuissani, ja innoissani näkemään, kuinka sinä ravistelet näitä Uuden-Englannin osavaltioita ennen, kuin sinä muutat minun palvelustehtäväni. Oi Herra, minä olen niin iloinen siitä, että sadat ovat ottaneet sinut vastaan, ja minä rukoilen, nyt, että sinä soisit, tänä iltana… Kun sinä sait nuo opetuslapsesi, jotka olivat palaamassa Emmauksesta, sisälle huoneeseen, ja ovi suljettiin, sinä teit jotain sellaista, mitä olit tehnyt ennen ristiinnaulitsemistasi. He tiesivät, että se olet sinä. Ja he juoksivat takaisin ja sanoivat: "Meidän sydämemme paloivat meissä."

66 Jumala, suo se tänä iltana, että sinä tulet ja teet noita samoja asioita,

joita sinä teit, kun olit täällä maan päällä. Sinä sanoit, että tulisit tekemään; sinä lupasit sen. Ja kun me lähdemme täältä kotiin tänä iltana, me tulemme sanomaan: "Eikö meidän sydämemme palanutkin meissä? Hän todellakin nousi kuolleista; hän elää yhä; 2000 vuotta eivät ole vanhentaneet häntä hitustakaan; hän elää iankaikkisesti, ja koska hän elää, me myös saamme elää." Suo se, Isä. Me nöyryytämme sydämemme, ja luovutamme henkemme sinulle – että tämä seurakunta, ihmisten henki, Herra, voisi koskettaa sinun viittasi helmaa, sinä suuri Ylipappi.

Herra, Jumala, minä luovutan itseni sinulle, sinun jumalallisen lahjasi alaisuuteen, että sinä käyttäisit minun silmiäni ja huuliani nähdäkseni ja puhuakseni sitä, mikä on tarkoituksenmukaista sinun valtakuntasi kannalta ja me pyydämme tätä Jumalan kunniaksi, aamen.

Sata korttia. H… selvä. Me emme voi ottaa näitä kaikkia kerralla tänne ylös, ja katsotaan, voimmeko me ottaa jokusen tänne. Kuinka monta, suunnilleen, voi seistä täällä? Katsotaanpa… sanoitko sinä… "H"? Kellä on rukouskortti H, numero 1? [Nauhalla tyhjä kohta.] Selvä. Järjestäkää heidät kaikki jonoon.

67 Selvä. Siis, asiat ovat nyt näin; siis, voisitteko nyt vain istuutua, ja olla todella kunnioittavia. Siis, sillä, missä paikassa te olette, ei ole merkitystä… minä… Tänä suurena lopetushetkenä… Siis, kun me olemme riemuinneet; kaikki tämä ilo, joka meidän sydämessämme on, kaikki tämä usko, jonka kautta me sanomme uskovamme Häneen ja rakastavamme häntä, mitä hyötyä siitä on, jos Hän on vain jokin historiallinen jumala eikä sama tämän päivän Jumala?

Kerran meillä oli George Washington, Abraham Lincoln, mutta se on historiaa; he ovat poissa. He eivät voi palata Valkoiseen taloon ja toimia tänään, mutta niin ei ole Jeesuksen laita, hän elää

Siis, elääkö hän? Siis, jos hän elää, minä haluan kysyä teiltä – teidän parantumisenne on jo hankittu, tiesittekö te sitä? Teidän pelastuksenne… teidän on vain otettava se vastaan.

No, mitä hän sitten tekee? Hän tulee, ollakseen läsnä osoittaakseen sanansa, ja teidän uskonne häneen olevan totta; te vain otatte vastaan oman parantumisenne samalla tavalla, kuin pelastuksenne, kuten nuo ihmiset, jotka nostivat kätensä, ottivat sen vastaan, hetki sitten.

68 Siis, ymmärrättekö te, missä tilanteessa minä olen? Tällaista tämä on ollut kymmenisen vuotta ympäri maailmaa. Noitatohtorien kautta… Noitatohtoreita on istunut ympärilläni noitumassa, ja sanomassa, että

heillä on hallussaan myrsky, jolla he pyyhkäisisivät minut olemattomiin; ja myrsky tuli ja todella viuhui kaikkialla ympärillä; minä vain jatkoin saarnaamista. Noin 15000 ihmistä… ja minä – ja siellä oli noin 15 noitatohtoria kummallakin puolella, jotka tekivät kaikenlaisia taikoja: vuosivat verta, ja laittoivat verta päällensä ja kaikkea; kutsuivat pahoja henkiä, ja pilviä todellakin tuli.

Ja myrsky tuli päälle, ja minä vain jatkoin saarnaamista. Sitten minä ajattelin, että koko pieni paikka lentäisi taivaan tuuliin; minä keskeytin, laskin Raamattuni ja sanoin: "Herra Jumala, sinä loit taivaat ja maan…" ja ne pilvet väistyivät pois ja aurinko alkoi paistaa, ja 30000 tai 20000 kommunistia ryntäsi alttarille sinä iltapäivänä, ja otti Kristuksen vastaan henkilökohtaisena pelastajanaan.

69 Hän on… voi, hän on ollut minulle niin hyvä. Siis, hän ei varmasti hylkää minua tänä iltana; kiitos Jumalalle; mutta nyt te ymmärrätte, mitä minä teen; siis, se Sana, joka kertoo tästä, on totta. Siis, tämä toiminta saattaa osoittautua valheelliseksi, tai että minä sanon jotain, joka ei ole totta, mutta vaikka tämä ei toimisikaan, Sana pitää joka tapauksessa yhä paikkansa. Minä saatan erehtyä. Voi, minä voin sotkea kaiken, eikä Jumala pystyisi edes puhumaan minun kauttani, mutta Jumala toimii silti. Ja minä luotan siihen, että hän toimii jälleen, sillä hän tekee sen armostaan.

Siis, olkaa todella kunnioittavia; ja jos hän tulee ja toimii aivan samalla tavalla kuin hän toimi ollessaan täällä maan päällä, kuinka moni silloin sanoo: "Tuo saa minut uskomaan häneen ja rakastamaan häntä; ja vaikka minä en edes pääsisi rukousjonoon, minä paranen siitä huolimatta." Nostakaa kätenne ja sanokaa: "Minä tulen…"

70 Siis, sikäli kuin minä tiedän, ainoa henkilö tässä rakennuksessa, jonka minä tunnistan, on minun edessäni, se on veli Stadsklev, joka istuu täällä. Ja minä saatan tuntea yhden noista sananpalvelijoista; hän tuolla, hänen takanaan, minä luulen, että tunnen; veli Boze, joka istuu siellä. Te muut olette vieraita.

Siis tässä on hieno raamatullinen tilanne: nainen ja mies tapaavat ensimmäistä kertaa. Onko tämä teidän ensimmäinen kokouksenne? Jos on, niin että ihmiset tietäisivät, nostaisitteko kätenne, niin… En ole koskaan tavannut häntä; hän on vain joku nainen, joka on tullut yleisön seasta. Siis, nyt, jos hän tarvitsee parantumista, mitä, jos minä vain panisin käteni hänen päälleen ja sanoisin; "Rouva, te tarvitsette parantumis-

ta; te tulette paranemaan", niin se kävisi kyllä; hän saattaisi uskoa siihen, mutta hän voisi kuitenkin vähän epäillä; samoin te. Mutta, jos Herra Jeesus tulisi, ja toimisi samalla tavalla kuin hän toimi sen naisen kanssa kaivolla, sanoisi, mikä häntä vaivaa, tai kertoisi jostain asiasta hänen elämässään, josta nainen tietää, etten minä voi tietää siitä, niin se osoittaisi, että kyse on täydestä ihmeestä. Se olisi suurempi ihme, kuin että täällä istuva halvaantunut nousisi ylös; varmasti olisi; yliluonnollista.

71 Siis, jos Jeesus Kristus… Te tiedätte, etten minä tunne teitä, ja tämä on aivan samanlainen tilanne, kuin se, kun se nainen oli kaivolla: mies ja nainen; ja jos Hän kertoo minulle… Te saatatte olla kristitty; te voitte olla epäuskoinen; te voitte olla kritisoija; te saatatte olla sairas, minä en tiedä; minulla ei ole aavistustakaan; mutta Hän tietää, ja jos Hän paljastaa sen minulle, niin te tiedätte, että sen täytyy tapahtua jonkin yliluonnollisen voiman kautta. Uskotteko te, että se oli Jumala? Suokoon hän sen.

Minä vain juttelen teille, kuten meidän Herramme tuolle naiselle, näettekö? Minä sanon nyt, että te olette kristitty, koska te olette tietoinen siitä, että jotakin on tekeillä; se alkoi juuri nyt. Jos, se pitää paikkansa, nostaisitteko kätenne; näettekö? Minun ja teidän välissänne; tulee aivan lähelle teitä, tuo valo, jonka te olette nähneet siinä kuvassa – minä luulen, että teillä täällä on se [kuva] – liikkuu tämän naisen yllä. Nainen on tietoinen siitä, että jotakin tapahtuu, nöyrä, suloinen tunne.

Nyt minä näen naisen lähtevän poispäin minusta, ja hän on äärimmäisen jännittynyt. Juuri niin; se teitä vaivaa: hermostuneisuus. Näen teidän kuljeskelevan pitkin huonetta; siis, se pitää paikkansa, eikö pidäkin? Jos pitää, heiluttakaa kättänne tällä tavalla. Uskotteko te nyt?

72 Te sanotte: "Veli Branham, sinä saatoit arvata sen." Selvä. Katsotaanpa, mitä Herra sanoo; haluaako hän sitä, vai ei, minä en tiedä; hän saattaa; kyllä. Jos yleisö kuulee yhä minun ääneni – tämä rouva, minä näen – hän on hermostunut; hän on aivan… Oh, se johtuu… hän on kaatunut ja satuttanut selkänsä; siitä se johtuu.

Toinen juttu; te olette ollut kiinnostunut eräästä henkilöstä, jonka puolesta te rukoilette, tai jotain; hän on nuori mies; ja tuota nuorta miestä vaivaa hengellinen ongelma; hän on levoton, ja todella peloissaan; hän on henkisesti täysin järkyttynyt; riivaajan alistama. Kun te menette tapaamaan häntä, sanokaa, ettei syytä huoleen, koska hän tulee selviämään siitä; ja te olette selvinnyt omastanne. Teidän uskonne on paranta-

nut teidät. Jumala teitä siunatkoon!

Uskotteko te, että hän on Kristus? Siis, te ymmärrätte, että täällä on oltava jokin yliluonnollinen olento. Siis, jos te uskotte, että se on Kristus, niin, olkaa todella kunnioittavia.

73 Uskoisin, sisar, että me emme tunne toisiamme. Uskotko sinä, että… Onko tämä ensimmäinen kerta, kun sinä olet kokouksessa? Selvä. Siis, jos Herra Jumala ilmoittaa minulle, mitä sinä haluat häneltä, uskotko, että hän on silloin kyllin kiinnostunut kertoakseen – hän yrittää kertoa sinulle, että hän rakastaa sinua? Selvä. Voit… Siis, olkaa todella kunnioittavia; siis voisitteko… Sinun kädessäsi on jotain vialla ja sinun selässäsi; se johtuu siitä, että sinä jäit bussin oven väliin. Sinä olet parantunut; nouse ylös; sinun selkävaivasi on lähtenyt. Olkaa kunnioittavia.

No niin, mitä hän kosketti? Minä en tunne tätä naista; minä en ole eläissäni tavannut häntä; hän tietää sen, mutta sinä olet nyt parantunut. Sinä olet terve; Jumala sinua siunatkoon. Ymmärrättekö te? Hän kosketti Ylipappia; siis te siellä, alkakaa te tehdä samoin: uskokaa Häneen nyt; uskokaa, älkää epäilkö.

74 Tämä rouva; teillä on ongelmia; teillä on monia vikoja; yksi asia on, että te kärsitte heikkoudesta; teitä vaivaa heikkous; ja teillä on varsinaisia heikotuskohtauksia, ja sitten; niitä on ollut jo jonkin aikaa; useita vuosia. Kun teillä alkoi menopaussi, teistä tuli erittäin hermostunut, ennen kuin teidän hiuksenne alkoivat – Ja sitten, teille tärkeä asia, on kuitenkin joku toinen; se on teidän aviomiehenne. Hän on sairaalassa, raajarikkona; ja teillä on täällä nenäliina häntä varten; ojentaisitteko sen tähän? Herra Jumala, minä rukoilen, että sinä poistaisit tuon kirouksen ja parantaisit tämän miehen, Jeesuksen Kristuksen nimen kautta. Älkää te epäilkö; jatkakaa tietänne ja iloitkaa; uskokaa kaikesta sydämestänne. Olkaa todella kunnioittavia; jatkakaa uskomista, älkää epäilkö, pitäkää usko.

75 Yleisössä, kuuletteko te minun ääneni; tämä nainen ei puhu englantia. Hän… hetkinen; hän puhuu hädin tuskin englantia, ja – te ette ole täällä itsenne takia. Te olette täällä jonkun toisen takia, ja minä näen paljon vettä ja suuren tumman varjon: maa. Te rukoilette jonkun puolesta, joka on merten takana, ja se on teidän sisarenne; ja hän on Venäjällä; ja hänellä on syöpä vatsassa. Hän on rautaesiripun takana; ja hän on vielä pelastumaton; näin sanoo Herra: voikoon se…?… ja Herra Jumala olkoon…?… "Jos sinä uskot, kaikki on mahdollista." Uskotteko te kaikesta

sydämestänne? Uskokaa, että Jumala suostuu pyyntöönne, siihen, minkä te mainitsitte. "Jos sinä…"

Hetkinen vain, jotain tapahtui yleisössä juuri nyt. Siis, se on tämä rouva tässä, jolla on käsi pystyssä, juuri täällä. Hänellä on poskiontelo[tulehdus]; poskionteloista johtuva päänsärky. Te olette nyt parantunut; Jeesus Kristus parantaa teidät; uskokaa Jumalaan. Minä en tunne teitä, enhän tunne, rouva? Minä en ole eläissäni tavannut häntä, mutta Jumala tuntee hänet. Ainoastaan, uskokaa Jumalaan; "jos sinä uskot."

76 Uskotteko te, että minä olen hänen palvelijansa; Kristuksen edessä? Teitä vaivaa hermostuneisuus; te olette äärimmäisen jännittynyt, ja teidän maksassanne on vikaa, jonka takia teidän silmiinne tulee läiskiä, ja kieleen peitteitä, te saatte sappikohtauksia. Minä näen, kuinka te olette aika-ajoin todella kipeä. Juuri niin. Ja sitten, vielä, teillä on kasvain; se kasvain on teidän rinnassanne; uskotteko te, että te paranette? No sitten, lähtekää, Jumala parantaa teidät.

Rouva siellä takana, älkää enää pureskelko sormianne; te kärsitte hermostuneisuudesta, joka aiheuttaa teille vatsavaivoja. Uskotteko te, että Jumala parantaa teidät? Otatteko te parantumisen vastaan? Otatteko? Nostakaa kätenne, jos otatte. Selvä, se on nyt ohi; Jumala teitä siunatkoon, uskokaa.

77 Hei, nuori mies; sinä olet valtavan hieno poika. Uskotko sinä, että minä olen Hänen palvelijansa… Minä en tunne teitä, rouva; tässä on kaunis tilanne, niin kuin se siellä kaivolla: samarialainen nainen, ja juutalainen mies; ja tässä on värillinen nainen, valkoinen mies.

Mutta, Jumala ilmoittaa siten ihmisille, että olemassa on erilaisia ihmisiä; me kaikki polveudumme Aadamista. Tämä maa, jossa me kasvoimme eri värisinä; sillä ei ole mitään tekemistä meidän henkemme ta sielumme kanssa. Me kaikki olemme Jumalan luomuksia. Uskotteko te, että hän elää yhä?

Syy siihen, että minä puhun tuolle naiselle tuolla, jolla on vatsavaiva on, että teillä on se sama juttu; teilläkin on vaivaa vatsassa. Näin se on; näettekö, Saatana tiesi, että täällä se tultaisiin kukistamaan. Se kuvitteli, että voisi – se olisi pärjännyt noin vain, mutta se epäonnistui. Jotta te tietäisitte, että te olette jo parantunut – uskotteko te, että minä olen Hänen profeettansa? Uskotteko? Te uskotte sen. Te ette ole tästä kaupungista; teillä on ollut romahdus – hermoromahdus; näin se on. Haluatteko te palata Bostoniin ja parantua? Rakastatteko Herraa? Teidän nimen-

ne on Sarah; Sarah Sell. Palatkaa Bostoniin, Jeesus Kristus parantaa teidät, "Jos sinä uskot…"

78 Minä en tunne teitä, rouva; Jumala tuntee meidät molemmat. Uskotteko te, että hän parantaa teidät? Uskotteko te, että hän voi kertoa minulle teistä jotain? Siis, olkaa todella kunnioittavia. Niin todella monet teistä siellä ovat parantuneet; minä en voi edes sanoa, kuka on mistäkin; se etenee joka puolella; se vetää todella kovasti. Siis, tämä värillinen nainen, joka seisoo täällä, sai värilliset ihmiset uskomaan, kun he näkivät tämän toisen naisen parantuvan.

…istuu takana aivan tuolla ensimmäisessä rivissä… olkapäävaiva; ja uskotteko te, että Jumala parantaa teidät, rouva? Uskotteko sen? Selvä; se värillinen nainen istuu… Pankaa kätenne sen viereisen naisen päälle; hänellä on vaivaa kyljessään. Uskotteko te, että Jumala parantaa teidät, rouva? Selvä. Pankaa kätenne sen viereisen päälle; on sydänvaiva ja korkea verenpaine. Uskotteko te, rouva? Selvä, nouskaa seisomaan ja ottakaa se vastaan; uskokaa; uskokaa.

79 Tekin podette heikkohermoisuutta; teillä on sydänvaiva, ja teillä on suolistovaivoja, tai lääkäri sanoi teille niin; ja teillä on kasvain päässä; näin on. Neiti Elsie Dare? Kyllä; te asutte Bronxissa; siispä, palatkaa sinne, te olette parantunut, Jeesus Kristus parantaa teidät. Uskokaa Jumalaan.

Se teidän selkävaivanne lähti, kun tämän naisen puolesta rukoiltiin; jatkakaa vain eteenpäin ja iloitkaa todella. Teidät on jo parannettu, Jumala teitä siunatkoon…

Kuoleminen syöpään varjostaa teitä; joten, uskotteko te, että Jumala parantaa teidät? Jatkakaa vain kävelyä…?… Siis, uskotteko te, että Jumala on varmasti parantanut teidät aivan siinä paikassa? Uskoisitteko te sen? Jatkakaa iloitsemista kiittäen Jumalaa.

Uskotteko te, että hän voi parantaa teidän niveltulehduksenne niin, ettei teillä ole sitä enää? Jatkakaa kävelyä; Jeesus Kristus parantaa teidät.

Uskotteko te, siellä yleisössä nyt? Nouskaa ylös…?… Jeesus Kristus tekee…?… Nostakaa kätenne hänen puoleensa nyt; ylistäkää häntä! Se valo on tuolla…?… Kohottakaa kätenne oikein pian ja ylistäkää häntä.

Herra Jumala, Jeesuksen Kristuksen nimessä, minä ajan riivaajat ulos jokaisesta ihmisestä täällä, ja pyydän, että heidät parannetaan.

branhaminsaarnoja.fi